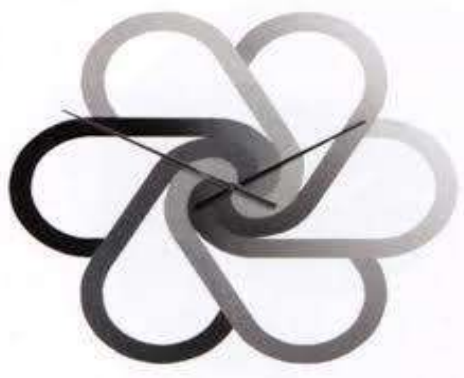

CLIPA

ANUL VII (2021), NR. 10 (IUNIE)

ÎN ACEST NUMĂR VĂ OFERIM:

1. *Oameni și locuri – Blănaru Constantin (1940-2014)*
2. *Medalion literar – Elena Farago*
3. *Legenda mărțișorului*
4. *Tinere condeie... Prețul unei clipe și al unui surâs*
5. *Pagina preșcolarului – Călătorie între anotimpuri*
6. *Pagina părinților*
 - A fi părinte*
 - Tulburarea de opoziție – sfidare*
 - Familia și școala online*
 - Beneficiile educației digitale vs. Metodele educației tradiționale*
 - Școala online și necesitatea competențelor digitale*
7. *Din enciclopedia înțelepciunii*
8. *Din activitatea noastră*
 - Invitație la lectură*
 - Mândri românași*
 - Ne făurim amintiri!*
9. *Să ne cunoaștem diriginții!*
10. *Pagina de sănătate*
 - Mâncăm sănătos, creștem sănătoși!*
 - Sănătate trupească, sănătate sufletească – Sfântul Nectarie Taumaturgul*
11. *Din știința lumii – Magia pietrelor*
12. *Ne jucăm și învățăm! – Întrebări de logică*
13. *Să râdem cu....*

Cezara Maria Pavăl
Clasa a IV-a

Mircea Gabriel Nacu
Clasa a IV-a

BLĂNARU CONSTANTIN (1940-2014)

Născut la 14 februarie 1940, în satul Cornu Luncii, din părinți cu calități morale deosebite, Constantin Blănaru a străbătut cu strălucire un drum de 74 de ani. Mama, Valeria, o figură reprezentativă a femeilor din lumea satelor românești, robotea din zori și până-n noapte și nu mai prididea cu treburile gospodărești, dorind să asigure copiilor toate condițiile pentru a învăța carte. Tata, Ion, se ocupa cu agricultura și trudea din greu pentru a avea în casă pâinea cea de toate zilele pentru familie.

Copilul Constantin era ager, energic, creștea cunoscând bucuriile vârstei, pe care le gusta cu lăcomia celui care a căpătat un lucru dorit cu înfrigurare. Hoinăreala fără griji s-a încheiat odată cu începerea școlii elementare, în satul natal (1948-1952), și cu gimnaziul la Băișești, comuna Cornu Luncii (1952-1955). Anii de liceu de la „Nicu Gane”, Fălticeni (1955-1959), au fost frumoși, plini de satisfacția învățaturii, dar lipsiți de condiții materiale. A fost un elev sânguincios, cu o solidă pregătire, pe care a dovedit-o și în perioada studenției, la Facultatea de Filologie – secția Limba și Literatura Română – a Universității „Al. I. Cuza” Iași (1959-1964).

A fost profesor la Ipotești (1964-1968), redactor la ziarul „Zori noi” (1968-1970), metodist la Consiliul Județean Suceava (1970-1973), inspector de specialitate la Inspectoratul Școlar Județean (1976-1983 și 1990-2003). A colaborat la „Convorbiri literare”, „Dacia literară”, „Revista română”, „Dulce Bucovina”, „Crai nou”, „Cronica”, „Dor de dor” etc.

Hărăzit cu inteligență nativă asociată cu hărnicie, ambiție și destoinicie, inspirație și ingeniozitate, a confirmat de-a lungul carierei răspunderea prin competență, verticalitate și spirit practic.

Îi plăcea să fie îmbrăcat elegant, să poarte costum bleumarin, cămașă albă, scrobită, cravată și pantofi din piele; îi plăcea să vorbească mult, uitând de timp. Îl pasiona simțământul iubirii în sine și, de aceea, analiza psihică a iubirii este regăsită în operele sale. Era adeptul lucrului bine făcut, deci un perfecționist cu el, dar și cu alții. Cei care au profesat sub îndrumarea sa – ca inspector de specialitate – au observat efervescența pe care o pune în organizarea și desfășurarea consfătuirilor anuale ale cadrelor didactice, a cercurilor pedagogice, olimpiadelor școlare, sesiunilor de comunicări și referate, dar și a altor activități sub semnul sfânt al limbii române.

Constantin Blănaru și-a desfășurat activitatea pe mai multe planuri: profesor, prozator și critic literar, inspector școlar, dar mai întâi a fost **OM**. Ca profesor, tânărul Constantin Blănaru a eliminat din practica predării limbii și literaturii române vechile metode, a căror victimă fusese și el, și a introdus un spirit nou, de încredere și respect în metodele moderne de lucru pe care le-a utilizat. A recurs la expuneri colorate, sădind

totodată în inimile elevilor dragostea pentru limba română, pentru frumos, dreptate și pentru tradițiile adevăratei noastre literaturi.

A visat o școală la care elevii să vină cu plăcere și încredere, o școală care să satisfacă setea de cunoaștere a tineretului și, în parte, a reușit, demnitatea profesională fiind o cerință majoră. Ca parte din activitatea sa profesională, a consacrat o mare parte din timp muncii literare, încercându-și condeiul în eseuri, proză, critică literară, afirmându-se ca un publicist de talent, curajos și plin de vervă.

A fost și a rămas un intelectual care a luptat împotriva unor metehne și inechități sociale, pentru triumful dreptății. S-a putut înălța prin muncă până la desăvârșire, abordând cu predilecție calitatea învățământului preuniversitar. Modest, cinstit, inteligent, plin de optimism, voie bună, disprețuind mediocritatea, răutatea, trândăvia, setea de parvenire, Constantin Blănaru a trăit în condiții modeste, dar sănătoase. Aceste calități le-a pus în slujba școlii.

Temperament vulcanic, de o dârzenie deosebită, nu s-a lăsat doborât de vicisitudinile vieții, ci, dimpotrivă, le-a denunțat în materiale ironice, acide. Viclenia, fanfaronada, mândria și văicăreala deșartă, lipsa de scrupule au fost teme care au revenit în scrierile sale. S-a îndreptat fără greș împotriva îngâmfașilor, a desfrâului, discursurile domniei sale fiind adevărate pamflete. Fiind înzestrat cu vervă, polemica, zeflemeaua, sarcasmul, imprecizia, invectiva au ocupat pagini întregi în cronicile și articolele publicate în ziarul „Craiu nou”. A dat la iveală numeroase pagini de pamflete de o concentrată aciditate. Nu a cruțat nimic și pe nimeni, de la neprietenii cei mai inofensivi până la aprigii săi dușmani. A promovat o literatură variată, expresie a luptei pentru desfășurarea unui învățământ de calitate, fără improvizatii. Animat de idei majore, a creat continuu condiții prielnice pentru predarea limbii și literaturii române în toate școlile județului, pe care le-a vizitat și îndrumat, le-a ajutat. Era împotriva demagogiei, prefăcătoriei, cupidității, viciului, mâhnirea sa transformându-se în revoltă odată cu trecerea anilor, care au dus cu ei și neîmplinirea înaltelor idealuri ale instrucției și educației.

Umanistul Constantin Blănaru, puternic frământat de evenimentele politico-sociale din acea perioadă, a promovat o conduită loială, o atitudine plină de solitudine, dar exigentă, corectă față de colegii de breaslă, fiind un profesionist excepțional, un remarcabil om al școlii, creator de tipuri literare pline de calități estetice, creator de proiecte de tehnologie didactică modernă.

În semn de omagiu și recunoștință pentru întreaga activitate de cadru didactic model, pedagog strălucit, inspector devotat și respectat, publicist și scriitor talentat, Școala Gimnazială din Cornu Luncii poartă numele ilustrului nostru coleg, **CONSTANTIN BLĂNARU**.

Prof. Petrișor Iacob

ELENA FARAGO

Copilăria tuturor a fost marcată de poeziile Elenei Farago. Cine nu-și mai amintește măcar câteva versuri din poezii precum *Gândăcelul*, *Puișorul moțat*, *Cățelușul șchiop*, *Doi frați cumiți*?

Dar cine a fost Elena Farago?

Destinul său zbuciumat continuă să impresioneze.

Elena s-a născut în anul 1878, într-o familie de greci din Bârlad, negustori de profesie. Fiind cea mai mare din cei 7 copii, în grija sa erau frații mai mici, 3 băieți și 3 fete. La doar 12 ani, în 1890, când absolvise doar 2 clase primare, rămâne orfană de mamă. Este nevoită să renunțe la școală pentru a-și îngriji frații. Dar, după cum singură mărturisește, „am învățat și am citit singură tot ce am vrut să știu.” Ziua făcea treburile casei, iar noaptea, după ce își adormea frații, citea și învăța pentru a nu pierde contactul cu ceea ce îi plăcea mai mult să facă. Situația devine mult mai grea 5 ani mai târziu, când tatăl poetei se stinge din viață. Toți copiii ajung în grija rudelor; Elena este primită în casa unui unchi din partea mamei, la Brăila. Un an mai târziu, se îmbolnăvește și este îngrijită de fratele mai mare, Ernest, la București. În aceste împrejurări îl cunoaște pe marele dramaturg Ion Luca Caragiale. Aflându-i povestea de viață, acesta exclamă: „*O viață de roman, subiect de dramă.*” Timp de 2 ani este guvernantă în casa dramaturgului, anii cei mai frumoși ai tinereții sale, după cum singură mărturisea. Este perioada de timp în care cunoaște o pleiadă de scriitori și ziariști, cu rol în devenirea sa de mai târziu. Tot acum îl cunoaște și pe viitorul său soț, Francisc Farago.

După ce se căsătorește, debutează în viața literară în 1898, cu un reportaj pe care îl semnează anonim „Fatma”. A scris epigramă, apoi devine cunoscută prin poeziile pentru copii. Adevăratul debut are loc în 1902, cu poezia *Gândul trudiților*, în ziarul **România muncitoare**. Un an mai târziu, renunță la pseudonimul literar și semnează cu numele adevărat. Doi ani mai târziu, devine o colaboratoare permanentă a revistei **Sămănătorul**, condusă atunci de Nicolae Iorga.

Anul 1907 este anul în care adoptă primul copil și scrie volume întregi de literatură și poezie pentru copii: „Bobocica”, „Să nu plângem”, „Să fim buni”, „A ciocnit un ou de lemn”, „Într-o noapte de Crăciun” etc. Împarte banii obținuți pentru poeziile publicate familiilor țăranilor uciși în răscoala din acest an. Este arestată, dar scapă de închisoare prin intervenția marelui Iorga. Un an mai târziu, este premiată de către Academia Română cu Premiul „Adamachi” pentru volumele „Șoapte din umbră” și „Traduceri libere”, iar apoi pentru volumele „Șoaptele amurgului” și „Din traista lui Moș Crăciun”, apărute în 1920. Chiar regele Carol al II-lea i-a oferit medalia **Bene Merenti**, clasa I și **Ordinul Meritul Cultural – Cavaler**, clasa a II-a, pentru merite literare.

În anul 1921, devine director al Fundației „Alexandru și Aristia Aman” din Craiova, fundație pe care o va conduce timp de 30 de ani. Aici înființează o „Universitate liberă”, un loc destinat întâlnirii intelectualilor. Ea însăși se mută aici, pentru a fi mai aproape de colaboratori.

„Oricine îi trece pragul, pleacă mai bogat sufletește, mai hotărât să respingă urâtul și nedreptatea”, preciza Geo Bogza.

Elena Farago se stinge la vârsta de 75 de ani, după o grea suferință, dar lăsând literaturii pentru copii o bogată colecție. Pentru a-i cinsti memoria se organizează, la Craiova, în fiecare an, în luna martie, un program de activități culturale sub genericul „Zilele Elena Farago”.

„Poeziile doamnei Farago n-au contururi lămurite, simțirea e învăluită și discretă, cuvintele, deși sunt simple, au înțelesuri îndepărtate... E un farmec.” (Eugen Lovinescu)

Prof. Irina - Roxana Acatrinei

LEGENDA MĂRȚIȘORULUI

A fost odată ca niciodată o vreme în care Soarele întruchipat într-un bărbat chipeș obișnuia să coboare pe pământ pentru a dansa hora în sate. Știind care este noua pasiune a Soarelui, un dragon l-a urmărit și într-una dintre aceste incursiuni pe pământ, l-a răpit și l-a aruncat într-un beci, în castelul său.

Păsările au încetat să cânte, copiii nu mai puteau să râdă, dar nimeni nu îndrăznea să-l înfrunte pe dragon. Într-una dintre zile, un tânăr curajos a decis să salveze Soarele. Majoritatea oamenilor l-au însoțit în drumul său, dându-i tânărului din puterea lor pentru a reuși să învingă puternicul dragon.

Călătoria sa a durat trei anotimpuri: vara, toamna și iarna. La sfârșitul anotimpului de gheață, tânărul a reușit să găsească castelul dragonului unde era întemnițat Soarele. Și a început lupta! A durat zile până când dragonul a fost înfrânt. Fără puteri și rănit, tânărul a eliberat Soarele, reușind să-i facă fericiți pe toți cei care-și puseseră ultimele speranțe în el. Natura a reînviat, oamenii au început să zâmbească din nou, doar flăcăul nu a mai apucat să vadă primăvara venind. Sângele cald din rănilor sale cădea pe zăpadă. În timp ce aceasta se topea, flori albe, numite ghiocci, mesageri ai primăverii, răsăreau din pământul desțelenit. Când ultimul strop de sânge al tânărului s-a scurs pe zăpada imaculată, a murit fericit că viața sa a servit unui scop atât de nobil.

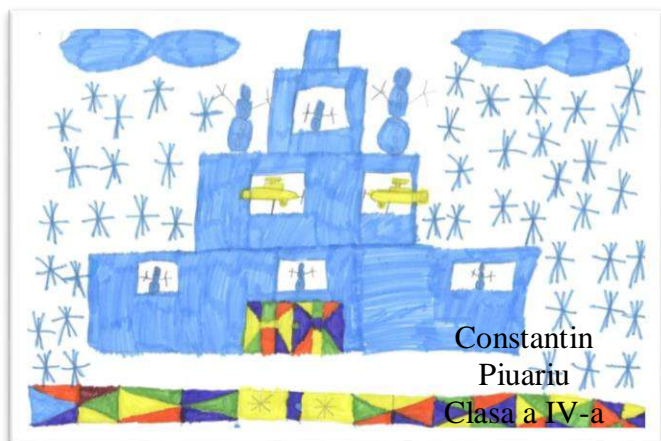
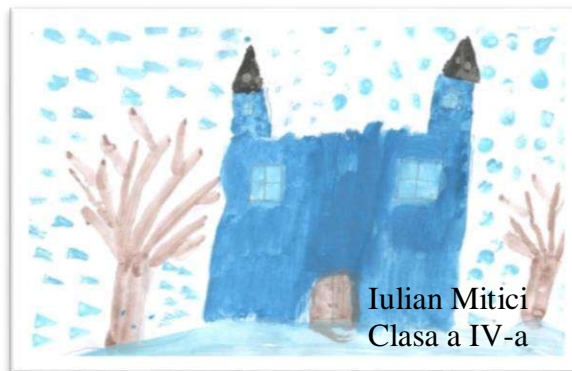
De atunci oamenii obișnuiesc să împletească doi ciucuri: unul alb și altul roșu. La începutul lunii martie, bărbații oferă acest medalion, numit mărțișor, fetelor pe care le iubesc. Culoarea roșie reprezintă dragostea pentru tot ceea ce e frumos și rămâne simbolul sângelui bravului tânăr. Albul simbolizează puritatea, sănătatea și ghiocelul, prima floare care apare primăvara. Semnificația literară a mărțișorului este: un martie mai mic pe care să-l purtăm la piepturile noastre pentru ca iarna să fie uitată și noul an să înceapă.

Prof. înv. primar Paraschiva Rusu

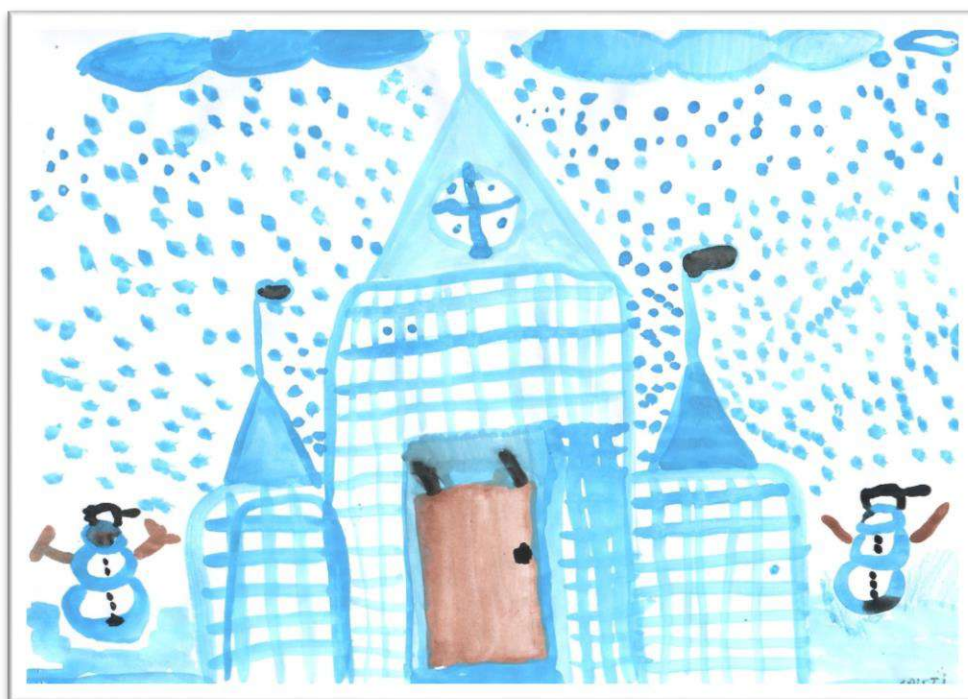
TINERE CONDEIE...PREȚUL UNEI CLIPE ȘI A UNUI SURĂS

IARNA JUCĂUȘĂ

Maria Verdeș

*În palatul ei de gheață,
Zilnic, dis-de-dimineată,
Iarna noastră jucăușă
Umblă de la geam la ușă,
Fiindcă are planuri mari
Pentru ceata de hoinari:
Vrea să-i ningă,
Să-i convingă
Sania să o împingă
Iute, pe ghețuș, la vale
În concursuri amicale.*

Dumitru Cristian Țebrean
Clasa a IV-a

ÎN AȘTEPTAREA PRIMĂVERII

Tremurând sub haina iernii,
Ghiocelul se gândea:
Tare dor mi-e să văd lumea,
Să mă încălzesc când ea
Se va bucura întruna
Tocmai la vederea mea.
Să mă scald în raze blânde,
Să ascult glasuri plăpânde,
Să privesc pe cale-n jos
Cum se-avântă curajos,
Vântul cald, prietenos
Să ne-anunțe din țambale
Că se-apropie pe cale,
Îmbrăcată-n frunze verzi
De îți vine s-o dezmierzi,
Primăvara cea zurlie,
Colorată și hazlie.
Și cum sta și se gândea,
Ghiocelul amorțea,
După care, ațipea...

Maria Verdeș

Vlad Petru Ilisei
Clasa a IV-a

PINGUINII

Pitici alb cu negru,
Mănâncă pești de-a-ntregu',
De-ar fi prietenii mei
Ne-am purta ca niște zmei.

Cei albaștri și micuți
Sunt puțin cam drăguți,
Păcat că ies doar noaptea...
Privește! Ai unul la dreapta!

Robert Ștefan Aghiței

Clasa a IV-a

PLEACĂ IARNA

Pleacă iarna friguroasă,
Vine primăvara călduroasă
Cu flori albe și albastre.

Copacii vor înflori,
Soarele, raze aurii
Va trimite pe pământ.

Norii-s de cenușă,
Zboară lin pe sus
Și ne aduc bucurii.

Giulia Alexandra Zimbru

Clasa a III-a

VINE PRIMĂVARA

Primăvara minunată
Ne bate din nou la poartă,
Cu soarele ne vom juca,
Tare mult vom alerga.

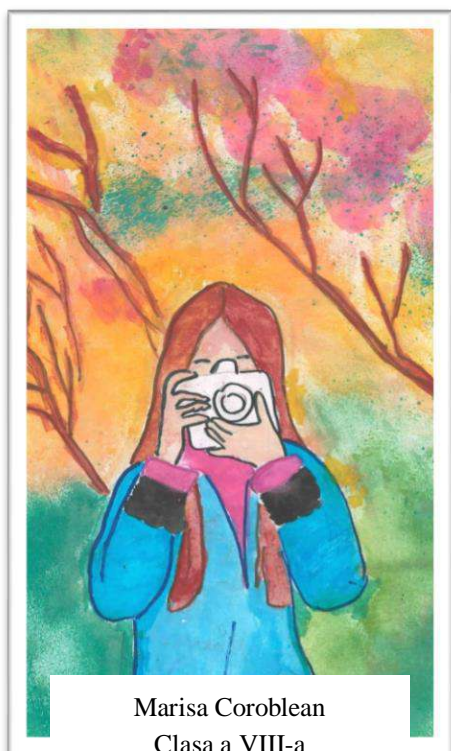
Floarea mamei a crescut,
Verde ea s-a și făcut,
Ziua iarăși se mărește,
Primăvara ne iubește.

Marisa Coroblean
Clasa a VIII-a

Anotimpuri sunt cât vrei,
Primăvara să o ceri,
Căci ea e frumoasă tare
Și are miros de floare.

Ecaterina Lăzăroi
Clasa a III-a

Marisa Coroblean
Clasa a VIII-a

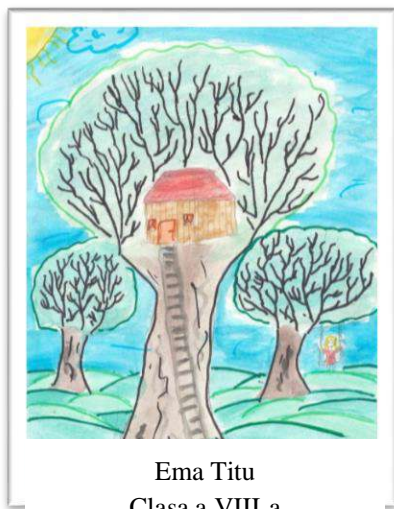
PRIMĂVARA

Primăvara a venit,
Florile au înflorit
Și zăpada s-a topit.
Cu toți ne-am înveselit!

Ghiocii s-au grăbit,
Din zăpadă s-au ivit,
Bucuroși suntem de ei.
Îi iubești fără să vrei!

Ilaria Cora

Clasa a III-a

Ema Titu
Clasa a VIII-a

Marisa Coroblean
Clasa a VIII-a

PRIMĂVARA

Primăvara a sosit,
Soarele a răsărit,
Ghiociei au înflorit
Și copacii au înfrunzit.

Au apărut razele aurii
Printre norii cenușii,
Se văd munții argintii
În lumina primăverii.

Și copiii, bucuroși,
Culeg florile de jos,
De pe dealul înverzit
Unde-i pomul înflorit.

Andra Ștefania Țurcanu

Clasa a III-a

Marisa Coroblean
Clasa a VIII-a

PRIMĂVARA

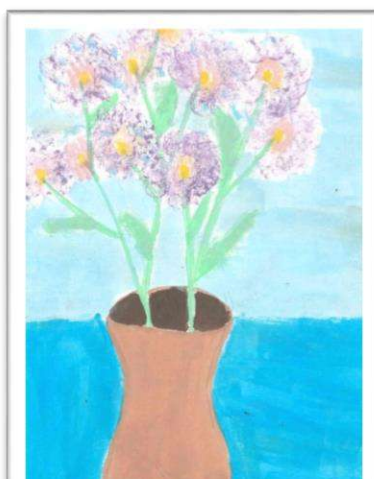
Primăvara a venit,
Soarele a răsărit
Și copacii au înflorit.
Toți copiii au zâmbit!

Primăvara a sosit,
Ghiociei au înflorit,
Iarba și ea a-nverzit,
Copiii, toți, s-au înveselit!

Primăvara nu a stat,
Ea însăși fluturi, flori a-mprăștiat,
Culori a pus peste sat
Și noi toți ne-am bucurat.

Ștefania Arsinte

Clasa a III-a

Gabriela Gemănanu
Clasa a VIII-a

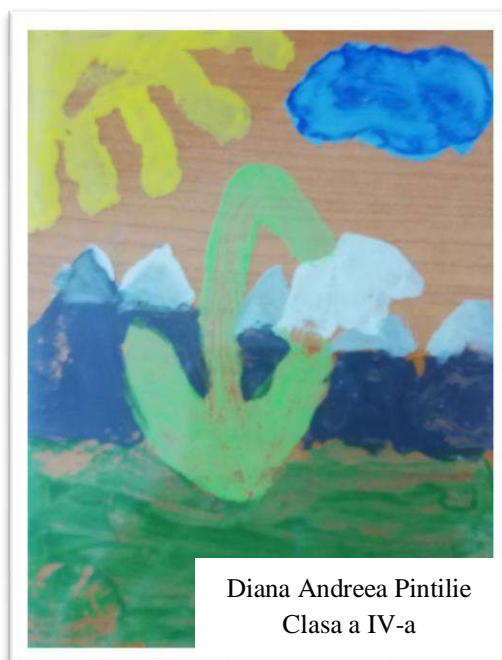
PRIMĂVARA NOASTRĂ DRAGĂ

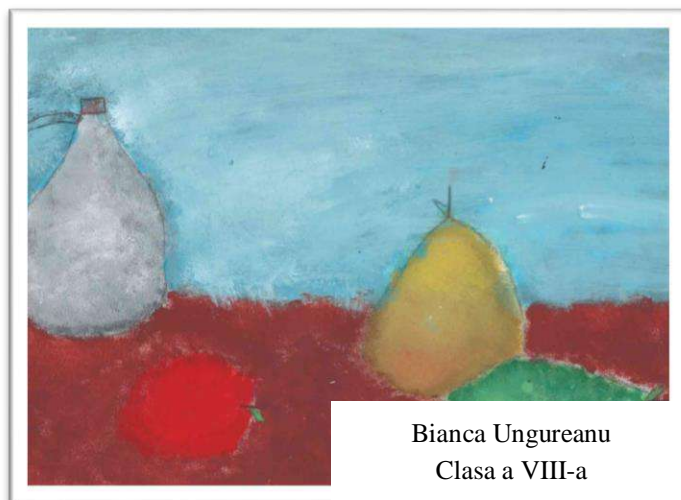
Ah, atâta bucurie,
Joacă multă, armonie!
Scumpa noastră primăvară,
Ai venit din nou în țară!

Nu știu ce ne-am face dacă
Tu mereu ai fi plecată!
Draga noastră primăvară,
Bun venit la noi în țară!

Diana Andreea Pintilie

Clasa a IV-a

BRĂȚARA AURIE

A fost odată ca niciodată o fetiță pe nume Sofia, care era bună la suflet și tot timpul veselă.

Într - o zi, pe când se ducea la piață, s-a întâlnit cu o bătrânică sărmană. Sofiei i-a fost milă de ea și i-a oferit prânzul său. Bătrâna i-a mulțumit și i-a zis să își aleagă ceva din sacul ei. Nefiind lacomă, fetița a luat o brățară murdară și plină de praf. I-a mulțumit femeii și și-a continuat drumul. Când a ajuns acasă de la piață, a început să curețe brățara. Și ce să vezi și să nu crezi?! Brățara era, de fapt, din aur. Era așa de frumoasă și îi plăcea așa de mult că o purta pretutindeni. Iar bătrâna s-a dovedit o zână care a vrut să testeze cine este bun la suflet.

Bine faci, bine găsești!

Ecaterina Lăzăroi, clasa a III - a

ÎMPĂRĂTEASA TELEFOANELOR

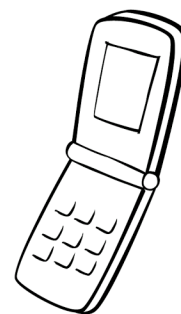
Regina Sara a Regatului Copiilor nu știa ce se întâmplă cu regatul ei. Toți oamenii erau cu privirea la telefoane și într-o zi găsi un telefon, îl deschise și spuse:

– Vai! Un portal?

Ea citi cu atenție: „Împărăția telefoanelor” și intră acolo. Văzu o mulțime de tuburi cu multe creiere și oameni care dădeau întruna telefoane. Regina Sara a Regatului Copiilor nu se opri aici, ci merse până la cea mai înaltă clădire pe care era scris: „Castelul Împărătesei Telefoanelor”. Ea întrebă sperând să fie auzită:

– Împărăteaso, de unde se opresc telefoanele?

– Nu poți opri telefoanele, îi răspunse Majestatea Sa.

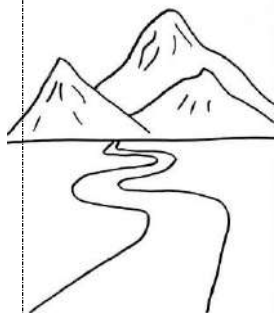
- Nu mai da telefoane regatului meu!
- Ha, ha, ha! Regatul tău e al meu acum!

Regina Sara a Regatului Copiilor avea mereu la ea o carte, iar acum o deschise și citi, literă cu literă, o pagină întregă. Împărăteasa Telefoanelor își pierdu răbdarea și țipă până își dădu duhul. Brusc Regina Sara a Regatului Copiilor se pomeni acasă unde toți oamenii o aplaudară și spuseră:

- Îți mulțumim, Regină, că ne-ai salvat din cel mai periculos tărâm!

De atunci copiii au renunțat la telefoane și au început să citească multe cărți.

Ștefania Arsinte, clasa a III - a

UN SINGUR VIS

Demult tare, într-un regat îndepărtat trăia o femeie săracă. Ea avea trei fiice: Sofia, Ana și Maria pe care le-a crescut cu credință în Dumnezeu. Ele se înțelegeau foarte bine de nu se certau niciodată.

A trecut timpul. Cea mare, Sofia, avea deja copii, fiica mijlocie, Ana, tocmai făcuse nunta, doar mezină, Maria, a rămas acasă pentru a-și ajuta mama. Dar de când surorile mai mari erau la casa lor, ea avea în fiecare noapte același vis: cineva îmbrăcat într-o mantie neagră se lupta cu un vrăjitor și o striga... Dar, într-o noapte, visul nu a mai fost la fel. De data aceasta omul cu mantie era întins pe un pat și semăna cu prințul regatului. Maria s-a trezit de îndată și a plecat la castel.

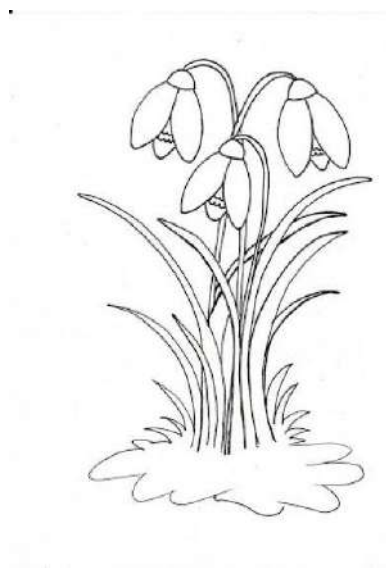
Se pare că visul ei era o viziune. Regele i-a spus Mariei că un vrăjitor l-a fermecat pe prinț în timp ce se luptau. A adăugat că vraja poate fi destrămată doar dacă va fi găsit cel mai strălucitor diamant de pe vârful muntelui de smarald. Curajoasa Maria nu a mai stat pe gânduri și a luat un cal puternic, un săculeț cu mâncare și a pornit la drum. A mers multe zile și nopți, a întrebat pe toți care i-au ieșit în cale de diamant, dar nimeni nu a putut s-o ajute. S-a rugat lui Dumnezeu și într-una din zile a întâlnit un uriaș care i-a arătat drumul și i-a dat câteva sfaturi. Fata i-a mulțumit și a plecat mai departe. A mai trecut o săptămână și, în sfârșit, a reușit să ajungă la muntele de smarald. La poalele muntelui era un spiriduș care nu lăsa pe nimeni să-l urce. Se gândi ce se gândi și, într-un final, îi veni o idee. A așteptat lăsarea nopții ca spiridușul să adoarmă și a încercat să se furișeze. Spiridușul, însă, dormea iepurește și a prins-o și a dus-o într-o peșteră întunecată unde a părăsit-o. Dar Maria nu era speriată deoarece uriașul a pomenit de spiriduș și de apucăturile lui. De la uriaș a aflat că prin peșteră poți ajunge în vârful muntelui. Așa că a mers fără frică prin beznă până s-a văzut în vârful muntelui de smarald.

Acum mai avea de căutat diamantul cu sclipiri orbitoare. Pentru a-l găsi trebuia să răspundă la o ghicitoare din cel mult trei încercări. Din prima nu a reușit, din a doua încercare a fost pe aproape, dar din a treia încercare, cu ajutorul lui Dumnezeu, a dezlegat ghicitoarea. Diamantul cel rar a apărut ca prin minune în fața ei, ea l-a pus în săculeț și s-a întors la castel. Acolo, regele aștepta îngrijorat. Maria a așezat diamantul pe inima prințului, iar el s-a trezit din vrajă ca după un somn lung. Dânsul i-a spus că nu diamantul cel mai strălucitor l-a readus la viață, ci grija Mariei pentru el. A îmbrățișat-o și a sărutat-o, a îngenuncheat în fața ei și a cerut-o de soție.

Au făcut o nuntă de trei zile și trei nopți la care au invitat tot regatul. Au trăit fericiți, au avut și ei trei fiice și poate mai trăiesc și astăzi.

Ecaterina Lăzăroi, clasa a III - a

PRIMĂVARA

A sosit primăvara, un anotimp cu totul deosebit, un simbol al începuturilor minunate. În aer se simte o mireasmă discretă.

Odată cu sosirea primăverii, cu toții ne simțim ca după un somn lung și odihnitor: gata de noi provocări, plini de energie, de vitalitate. Toată natura se trezește la viață. Păsările călătoare se întorc din țările calde la noi să ne încânte cu prezența și cântecul lor. Codrul care părea atât de trist și singur, acum este vesel și răsună de triluri măiestre.

Primăvara, fiica cea mai tânără a bătrânului an, a adus cu ea alai de flori, lumină și culoare. Cu toții ne bucurăm de renașterea naturii. Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor și zumzetul hărniciei. În livezi oamenii curăță pomii, iar în grădină sapă pământul reavăn să pună răsaduri. Albinele se pun pe treabă și caută nectarul din florile pastelate și înmiresmate. Furnicile harnice lucrează toată ziua, adunând bob cu bob, firimitură cu firimitură, hrana necesară pentru toamna care va veni.

Ghiociei plâpânzi își întind brațele fragile și verzi către Împăratul Soare ce inundă totul cu razele sale, toporașii se închină gingașelor lăcrămioare.

Primăvara a așternut peste tot un covor de prospețime, a înverzit dealurile și a pregătit livezile să dea în floare. Viețuitoarele care au hibernat s-au trezit cu bucurie să întâmpine minunata primăvară.

Cu mantia plină de lumină, primăvara împarte din pocalul ei tinerețe, voieșie și culoare. Să ne bucurăm cu toții de acest dar primit de la Zâna Primăvară!

Alex Ioan Agavriloai, clasa a VII - a

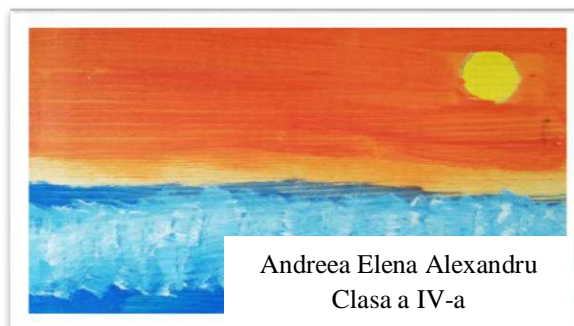
AVENTURA LUI ZBURDĂREL

Era o dimineață frumoasă de mai. În răcoarea ierbii, un fluturaș cu aripi albăstrie își căuta prieteni de joacă. Îi plăcea să hoinărească și să facă popas de o clipă pe câte o floare abia deschisă.

Parfumul rozetei unei flori îi dezmierdă simțurile. Crinii albi ca spuma laptelui îl uimira cu puritatea lor, iar când se apropie mai tare de potirele ca de zăpadă ameți de mireasmă. Când își reveni își verifică identitatea: „Cine sunt eu? Sunt fluturașul Zburdărel”. Încântat de cele întâlnite în jurul lui, a zburat spre locuri necunoscute și s-a îndepărtat cam mult de casă. Nu se gândea la pericole, era entuziasmat de călătoria sa. La un moment dat a întâlnit în zbor tot un fluturaș, dar cu aripile ca lămâia și mai mic decât el. Acesta nu era sprintar, dar era dornic de noi prieteni și s-au jucat frumos împreună. Privindu-și mai atent tovarășul, Zburdărel a înțeles de ce nu era la fel de jucăuș: era rănit la o aripioară. Atunci i-a propus să se plimbe prin poiana deasă și să povestească despre ei. Așa a aflat că familia lui locuiește într-o tufă de trandafiri sângerii. Zburdărel tocmai îi spusese că s-a mutat cu ai lui într-o leaie mov când, deodată, nu și-a mai văzut noul prieten. S-a îngrijorat pe dată și a cercetat desigur. Și-a găsit amicul prăbușit la umbra unei frunze de mestecăc. Ochișorii lui exprimau durere și neputință. Zburdărel și-a simțit sufletul sfâșiat. Și-a îmbrățișat tovarășul, l-a îmbărbătat și a pornit să caute ajutoare. Dar... minune! Părinții și frații fluturașului bolnav erau în preajmă, îl căutau de când i-au observat lipsa. Mare a fost bucuria tuturor pentru acest final fericit al aventurii. Zburdărel a zburat spre casă, nu înainte de a promite revederea noului prieten și a familiei lui grijulii.

Pentru fluturașul hoinar cu aripi albăstrie, aceasta a fost o călătorie desăvârșită în care a învățat multe. Ajuns cu bine la căsuța lui, tufă de trandafiri ca purpura, le-a povestit alor săi peripeția. Poiana ca o mamă atotștiutoare a clipit cu înțelegere față de tot ce s-a petrecut în acea dimineață frumoasă de mai.

Andrei Rareș Rusu, clasa a VI -a A

CĂLĂTORIE ÎNTRE ANOTIMPURI

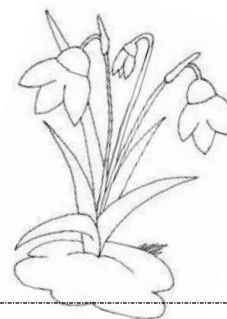
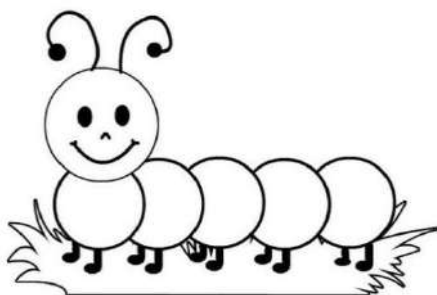
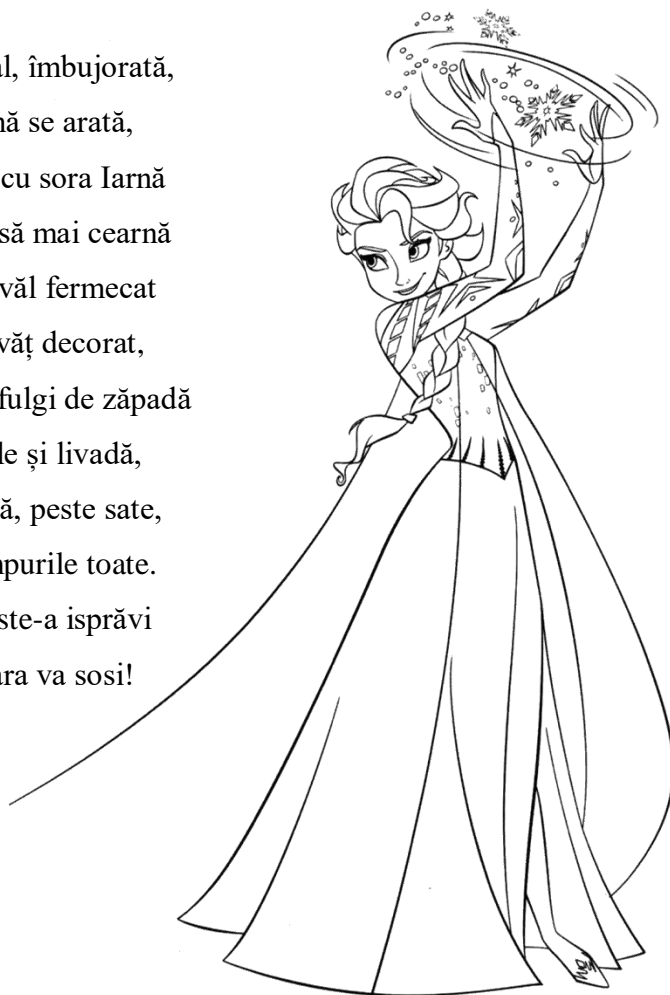
*“Florile primăverii sunt visele iernii,
povestite dimineața, la micul dejun al îngerilor.”*

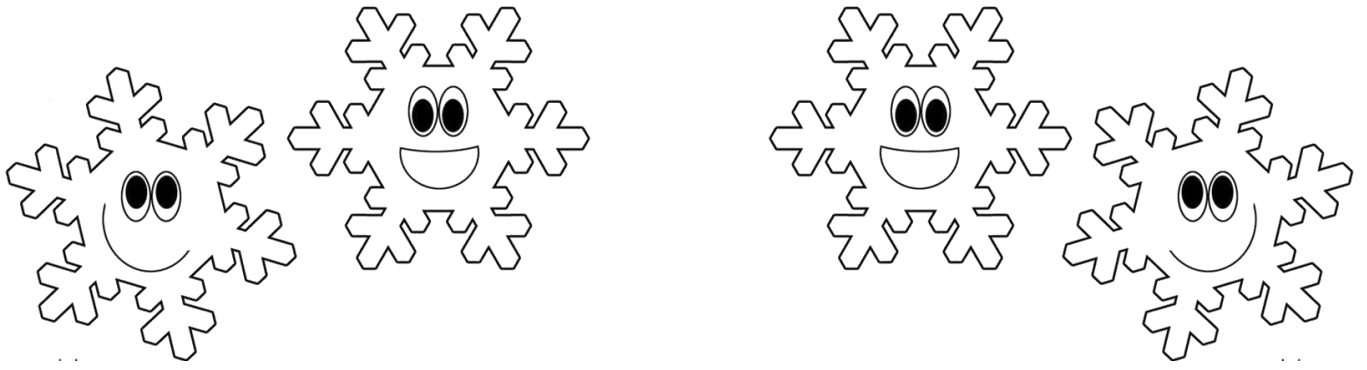
Khalil Gibran

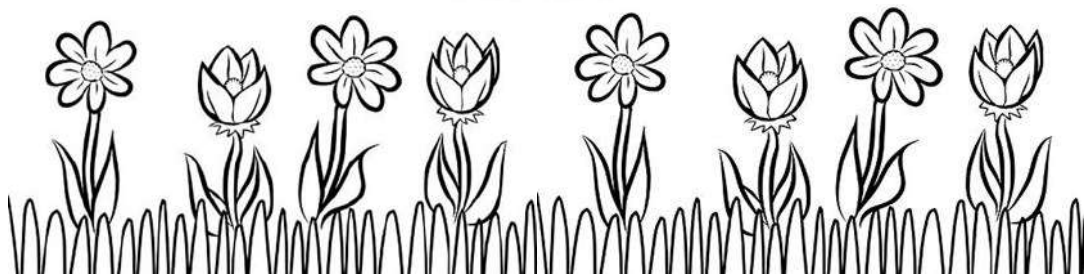
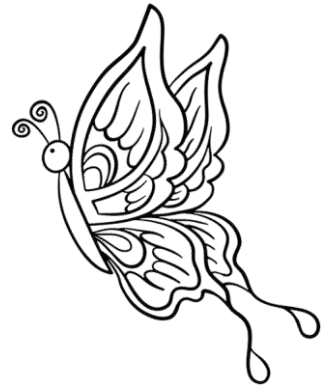
Iarna e o încântare pentru toți. Cu mic, cu mare simțim că a venit timpul să ne bucurăm de noi, de cei din jurul nostru, de lucrurile banale care ne aduc bucurii uriașe.

Zăpadă, ger și ghețuș. Alb, gri și albastru. Zâmbete, chiote și stare de bine. Cam despre asta este vorba în acest anotimp vesel și jucăuș, în care, cu siguranță, vom găsi timp și pentru a citi o poezie despre ceea ce va fi:

Sus, pe deal, îmbujorată,
Altă zână se arată,
Stă la sfat cu sora Iarnă
Și o roagă să mai cearnă
Prin al ei vâl fermecat
Și cu crivăț decorat,
Vreo câțiva fulgi de zăpadă
Peste vale și livadă,
Peste luncă, peste sate,
Peste câmpurile toate.
Și când aste-a isprăvi
Primăvara va sosi!

A FI PĂRINTE

Educația preșcolară joacă un rol predominant în formarea și dezvoltarea individului, însă aceasta nu înseamnă că grădinița este unicul pol educațional care jalonează etapele dezvoltării umane. De fapt, în societatea contemporană se redescoperă tot mai pregnant necesitatea unui al doilea pol de influență educațională, reprezentat de familie, și mai ales de părinți. Astfel, putem vorbi de o adevărată triadă educațională: **copil – părinte –grădiniță**, în care cele trei elemente se află într-o relație triunghiulară, interactivă.

Ruperea comunicării între doi poli atrage imediat după sine o „**suferință**” sau carență manifestată în celelalte două axe de comunicare. Astfel, dacă, de exemplu, părinții nu susțin pe deplin rolul „sui-generis” de „dascăli” de viață pentru copilul lor de vârstă preșcolară, apare riscul ca acesta să-și deterioreze, mai mult sau mai puțin, și relația cu grădinița, ca instituție, precum și propriul său traseu educațional.

De ce au nevoie copiii?

1. Iubire necondiționată

Copiii au nevoie de dragostea părinților și a celorlalți membri ai familiei, indiferent de cum arată, ce pot să facă sau dacă sunt sau nu sănătoși. Copilul are, în genere, două temeri:

- a) că nu este iubit pentru că nu merită (din cauza fizicului, a sănătății sau a eșecurilor repetate).
- b) că el nu poate iubi pe alții, că nu-și poate exprima liber sentimentele.

2. Nevoia de relație

Dacă familia nu reacționează bine, copilul nu este capabil de relații armonioase, nici cu părinții, nici cu ceilalți. Dacă în familie sunt numai restricții, copilul devine un rebel, un veșnic inadaptat. Dacă i se acordă deplină libertate prea de timpuriu, atunci copilul devine derutat.

3. Nevoia de exemplu

Acțiunile și faptele părinților au mai mult impact asupra lor decât cuvintele. Autoritatea părinților crește dacă sunt perseverenți, în ceea ce cer și controlează și nu schimbă ușor cerințele. Împlinirea părinților este, de asemenea, foarte importantă.

De ce nu au nevoie copiii?

1. Copilul nu are nevoie de restricții, de interdicții care-i vor stârni mai mult curiozitatea, ci de acțiuni prin care se urmărește formarea caracterului prin convingeri.
2. Să nu-i accentuăm vinovăția, greșeala, eșecul! El trebuie condus spre rezolvarea problemelor, spre a fi convins că orice problemă are o rezolvare pentru care trebuie să gândească cu luciditate.
3. Copilul nu are nevoie să vadă cum părinții aruncă vina unul pe altul, se acuză reciproc de problemele familiei în loc să găsească împreună rezolvarea.
4. Copilul nu are nevoie să-i povestim cum eram noi și ce făceam când eram de vârsta lui, deoarece el nu poate urma exemplul nostru, altele fiind acum relațiile între oameni în societate, între copii, altă mentalitate asupra muncii, asupra vieții, în general.
5. Copilul nu trebuie împovărat cu grijile și problemele noastre, deoarece el nu le va putea rezolva nicicum.

Responsabilitatea de părinte nu se reduce la îngrijire (mâncare, adăpost, haine). A fi **părinte** este o sarcină neîntreruptă. Instruirea și educarea se desfășoară tot timpul cât sunteți împreună cu ei. Trebuie să discutați cu ei, să-i ajutați să se înțeleagă pe ei înșiși, să-și cunoască nevoile, posibilitățile, aspirațiile.

Rolul de **părinte** cere instruire. Nu există școli specializate pentru aceasta, ci rolul de părinte se învață mai întâi din familie, apoi din exemplele din jur. Instruiți-vă copiii pentru a fi părinți buni de mâine.

Rolul de părinte cere **perseverență**. Nu trebuie făcute lucruri complicate în familie pentru educarea copilului, ci lucruri simple, de bun simț, în spiritul moralei creștine.

Ed. Elena Zaharia

Tulburarea de opoziție-sfidare

De la 2 ani, copilul spune cu mare plăcere “nu!”. Trece chiar printr-o fază de opoziție, în care îl testează pe nu (și răbdarea părinților) în orice situație, chiar și în cele care știi că îi fac plăcere.

Există însă unii copii care nu par a ieși din această fază. Mai mult, ei se comportă ostil, sfidător cu orice regulă ai încerca să impui și fac crize de furie aparent din orice. Atunci, este posibil să fim în fața unei tulburări de comportament tip opoziție-sfidare.

Descriere

Tulburarea de comportament tip opoziție-sfidare este specifică copilăriei, până în perioada adolescenței timpurii. Se referă la un tipar de comportament sfidător, ostil, negativist ce apare frecvent, durează timp îndelungat și afectează funcționarea copilului. Aceasta nu se referă la opoziționismul specific perioadei 2-4 ani, în care copilul refuză să facă multe lucruri, dar cedează ușor după oferirea unor variante. Nici crizele de afect rare, în care copilul este copleșit și țipă și plânge, dă din picioare nu vor fi de ajuns pentru un asemenea diagnostic.

Astfel, cuvintele cheie sunt: **tipar de comportament** și **afectarea vieții**. Practic, simptomele trebuie să fie suficient de îndelungate și de severe încât să scadă participarea la activități, să deterioreze relațiile cu persoanele apropiate sau încadrarea în colectivitate.

Cauze

Tulburarea de opoziție-sfidare pare a avea o **componentă genetică**, părinții raportând în 50% din cazuri manifestări similare în propria copilărie. Totuși, genele responsabile sunt multiple și incomplet elucidate. Riscul genetic pentru această tulburare vine împreună cu o posibilitate mai crescută de a dezvolta comportament antisocial sau delicvență, dar și ADHD sau depresie. Anumite trăsături de temperament pot predispuce spre această tulburare: iritabilitatea, emoționalitatea și nivelul foarte crescut de activitate.

Factorii care țin de mediu sunt și ei foarte importanți, riscul genetic nefiind suficient pentru a explica de ce unii copii cu risc vor avea probleme majore de comportament și alții, nu.

Principalii **factori din mediul extern** sunt:

- Status socio-economic defavorizat. Atât dificultățile materiale severe, cât și un mediu defavorizat, cu violență sau delincvență pot crește riscul.
- Stilul parental. Parentingul inconsecvent (în care regulile nu sunt menținute), supra-punitiv (în care părintele pedepsește sever orice abatere) pot crește opoziționismul unui copil.
- Violența în familie, abuzul de orice natură, neglijența.

Diagnostic

Diagnosticul de tulburare de comportament tip opoziție-sfidare se stabilește de către medicul **psihiatru pediatric**. Primele semne pot fi observate de către părinți, bunici, educatori, învățători, psihologul școlar.

În cabinet, se evaluează copilul, familia și mediul, cât și orice alte probleme medicale care ar putea conduce la un comportament de acest tip.

Diagnosticul se stabilește pe baza existenței unui tipar de comportament:

- Refuz persistent de a respecta regulile;
- Ostilitate verbală persistentă față de cei din jur;
- Sfidare, enervare intenționată a celor din jur;
- Iritabilitate, crize de furie severe, frecvente, persistente la cereri simple.

Deoarece tulburarea de opoziție-sfidare poate masca alte tulburări sau să apară deodată cu acestea, întotdeauna se realizează o evaluare amănunțită a sănătății mintale a copilului și a mediului său de viață. Alte diagnostice pot include:

- Depresie;
- Tulburare bipolară;
- Anxietate;
- ADHD;
- Întârzieri în dezvoltare;
- Tulburări de spectru autist.

Pot fi solicitate analize de laborator sau investigații suplimentare, pentru a exclude alte boli care pot cauza iritabilitate marcată la copii.

Semne de alertă pentru părinți

Perioada de opoziție normală durează. În general, între 2 și 4, maxim 5 ani. Chiar și în această perioadă se pot pune însă bazele unor probleme de comportament mai severe, care vor aduce un prejudiciu copilului în viitor. Este bine să programați o consultație dacă:

- Copilul are mai multe crize de furie pe zi, care durează peste câteva minute;
- Pare iritat tot timpul și nu vrea să facă aproape nimic din ce îi propuneți;
- Pare nefericit, nemulțumit o perioadă îndelungată;
- Are un comportament foarte deranjant la grădiniță sau școală;
- Nu reușiți să stabiliți reguli clare.

Nu este obligatoriu ca un comportament disruptiv, opoziționist sau sfidător să constituie un diagnostic. Împreună cu medicul, veți căuta soluțiile cele mai potrivite pentru a ușura și îmbunătăți viața copilului și a familiei.

Tratament

În formele ușoare, **consilierea psihiatrică și monitorizarea** copilului și a familiei sunt suficiente pentru a obține o îmbunătățire semnificativă a comportamentului.

Următoarea linie de tratament o constituie **psihoterapia**, ședințe atât cu copilul, cât și cu părinții. Aceștia vor învăța cum să răspundă la crizele de afect, cum să stabilească reguli, cum să descurajeze opoziționismul pe termen lung, cum să implice copilul în mai multe activități. Tiparele de interacțiune familială se analizează și se recomandă soluții individualizate.

Formele utile de terapie sunt: terapia cognitiv-comportamentală, terapia comportamentală, terapia sistemică și de familie. Acestea se aleg împreună cu medicul psihiatru.

În formele severe, **medicația** poate fi utilizată pe termen scurt, pentru a scădea riscul agresivității și a-l implica pe copil în terapie. Trebuie să știți, totuși, că nu există o **pastilă-minune** pentru această tulburare și va fi nevoie de efortul, implicarea și responsabilizarea întregii familii.

Totodată, dacă sunt descoperite alte probleme, acestea se tratează separat. Uneori, poate fi util să se înceapă cu tratamentul unei probleme de fond. De exemplu, anxietatea poate produce comportament opoziționist și disruptiv – frica poate naște o reacție agresivă, ostilă sau de retragere la unii copii.

Evoluție

Netratată, tulburarea de opoziție-sfidare poate duce la unii copii la tulburări de comportament mai severe în adolescență. Riscul, aici, este delicvența, eșecul școlar/profesional și relații sociale nesatisfăcătoare, cât și consumul de substanțe (adicțiile). Alte probleme care pot apărea în adolescență sunt depresia și tulburările anxioase.

Copiii care au un debut la vârste mici și simptome severe au riscul cel mai crescut pentru acest parcurs nefavorabil, în ciuda inteligenței ridicate. Debutul în jurul pubertății pare a fi mai lipsit de riscuri.

Totuși, consilierea și psihoterapia încă de la stabilirea unui diagnostic sunt cele mai bune șanse pentru a promova un comportament adaptat social și o viață satisfăcătoare mai târziu.

Resurse suplimentare:

1. Rutter's Child and Adolescent Psychiatry, 6th Edition – Wiley
2. <https://childmind.org/article/quick-facts-on-oppositional-defiant-disorder/>
3. <https://iacapap.org/content/uploads/D.2-ODD-072012.pdf>

Prof. înv. primar Paraschiva Oanea

FAMILIA ȘI ȘCOALA ONLINE

Unul dintre cei mai importanți factori care influențează succesul școlar și viața copilului, în general, îl reprezintă implicarea părinților în educația copilului, atât la școală, cât și (mai ales) acasă. Practica demonstrează că elevii care ating performanțe școlare superioare și acced la nivele mai înalte de educație, au părinți care s-au implicat în viața lor școlară. Implicându-se activ în educația copiilor, părinții le transmit acestora un mesaj important: că sunt interesați de activitățile copiilor, iar școala este importantă. Este foarte important, dar nu și suficient, ca implicarea părinților în educația copilului să se concretizeze în asigurarea nevoilor elevului de hrană, adăpost, alimente, sănătate etc. Simpla trimitere a copilului la școală și „aruncarea” întregii responsabilități privind educația sa în grija școlii, este un demers periculos. Mulți părinți cunosc acest lucru și s-au implicat real și continuu în viața școlară a copilului. Dar ce ne facem când copilul nu mai merge la școală, când școala vine peste noi, acasă?

Dacă nu cu mult timp în urmă atenția multora (specialiști în educație, elevi și părinți) se concentra pe diferite aspecte ale vieții școlare, cu siguranță noua situație mondială provocată de epidemie, a focalizat atenția asupra școlii online. Interesul este cu atât mai mare cu cât acest tip de învățare a devenit generalizat, fără a fi „descoperit” acum. Învățarea online a scos la iveală unele neajunsuri ale școlii românești, precum slaba tehnologizare a educației, insuficienta pregătire a cadrelor didactice sau accesul precar la tehnologie a familiei elevului. Competențele digitale, atât ale cadrelor didactice, cât și ale elevilor sau ale părinților, au căpătat deodată o importanță covârșitoare, indiferent de vârstă.

Un management eficient al școlii urmărește creșterea calității, prin implicarea reală a tuturor „actorilor” din actul educațional, iar feedbackul oferit de aceștia reprezintă o necesitate. În vederea îmbunătățirii serviciilor educaționale, la nivelul școlii noastre s-a realizat o analiză concludentă a școlii online, prin chestionarea elevilor, părinților și cadrelor didactice. Acțiunea s-a realizat în primele două săptămâni ale

lunii decembrie 2020, prin chestionare online, realizate, aplicate și interpretate în cadrul comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității.

Primul chestionar privind activitatea de învățare online, pe durata suspendării cursurilor, s-a adresat părinților elevilor din școala de centru și din cele 2 structuri ale unității școlare, domiciliați în 7 localități ale unității administrative teritoriale Cornu Luncii. Structura chestionarului a cuprins 8 itemi cu alegere simplă sau multiplă și 3 itemi deschiși. Răspunsurile au venit de la 110 părinți ai elevilor din clasele primare (40%) și cele gimnaziale (60%), reprezentând aproximativ o treime din numărul total de părinți.

Unul dintre itemi a vizat exprimarea acordului, pe o scală de la 1 la 5 (în foarte mică măsură, în mică măsură, într-o oarecare măsură, în mare măsură, în foarte mare măsură), în legătură cu aspecte specifice. Majoritatea părinților (circa 80%) considerau, la acel moment, că școala online nu este un real succes, activitățile online nu conduc la formarea unor comportamente și obiceiuri sănătoase (circa 90%), iar comunicarea elevilor cu profesorii nu este una de succes (71%). Școala online nu este potrivită pentru dezvoltarea unor noi relații de prietenie (89%), iar, în opinia a 75% dintre părinți, propriii copii nu sunt mulțumiți de acest mod de învățare. Părerile sunt divergente când vine vorba despre cât de multe competențe specifice învățării online dețin atât elevii, cât și profesorii (câte o treime pentru acord, dezacord și neutru). Aproximativ 22% dintre repondenți apreciază că nu toate orele s-au desfășurat corect, în conformitate cu orarul școlii, iar 65% apreciază ca suficient efortul școlii de a oferi o educație de calitate în actualele condiții. Efortul cadrelor didactice de a ține pasul cu noile condiții este apreciat de circa 60% dintre părinți, în timp ce doar 17% consideră că unele discipline se pretează mai bine decât altele la a fi predate online. Legătura dintre școală și părinți (orar, suport tehnic, consilieri) este asigurată de învățător/diriginte în opinia a 80% dintre persoanele chestionate.

Situația **mijloacelor tehnice** utilizate de elevi pentru participarea la orele online arată că 30% dintre elevi utilizau desktop/laptop/tabletă asigurate de familie (singuri sau împreună cu frații), 10% se conectau la ore prin tableta primită în regim de comodat (singuri sau împreună cu frații), 34% utilizau propriul telefon inteligent (jumătate dintre ei în alternanță cu tableta/laptopul familiei), circa 15% utilizau telefonul inteligent al unui părinte, în timp ce în cazul a 14% dintre familii mai mulți frați foloseau alternativ același mijloc tehnic.

Analiza modului de **implicare a părinților** în viața școlară a elevilor în online arată că majoritatea repondenților se implică masiv. De exemplu, 83% dintre ei cunosc actualul orar, iar ceilalți 17% îl cunosc parțial. Cei mai mulți părinți (circa 74%) au cheltuit bani din bugetul familiei pentru mijloacele tehnice; 32% dintre elevi au nevoie de sprijin/supraveghere în desfășurarea orelor online, în timp ce 21% dintre ei se descurcă singuri, fiind suficient de mari și de responsabili. În efectuarea temelor se implică, mai mult sau mai puțin, circa 40% dintre părinți. Pentru 47% dintre cei chestionați, comunicarea permanentă cu propriul copil este esențială în această perioadă, în timp ce 19% declară o comunicare utilă cu cadrele didactice, în afara orelor.

În privința modului de desfășurare a lecțiilor, 65% dintre repondenți pledează pentru orele *sincron*, 24% pentru cele *mixte*, iar 11% pentru cele *asincron*. La întrebarea privind frecvența participării copilului la orele online se observă că la chestionar au răspuns mai ales părinții elevilor cu prezență bună, deci părinți care se implică real în viața școlară: 63% au participat, în opinia părinților, la toate orele, iar 37% au participat la cele mai multe, cu excepția unor cauze externe (lisa semnalului, întreruperea alimentării cu energie electrică).

Într-o analiză a **avantajelor** aduse de învățarea online, majoritatea părinților (peste 55%) apreciază că nu există niciun avantaj. Restul răspunsurilor identifică printre avantajele siguranța personală a elevilor și a celor dragi (diminuarea riscului de îmbolnăvire), continuarea școlii, chiar și în asemenea condiții, avantajul mediului flexibil de învățare (confort, învățarea în spațiul intim și în ritmul propriu) și dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor.

Dezavantajele sunt însă mai numeroase: lipsa unei relaționări directe dintre profesori și elevi, afectarea sănătății fizice (eventualele probleme cu vederea, pericolul sedentarismului) și psihice (ca efect al socializării tot mai reduse), neînțelegerea materiei predate, reducerea orei de curs sincron la 40 minute (gimnaziu), respectiv 20-30 minute (primar) periclitează adesea etapa de fixare a noțiunilor și oferirea/primirea feedback-ului, precum și probleme de ordin tehnic (mijloace tehnice insuficiente sau improprii (telefonul), calitatea semnalului de internet, dese întreruperi ale alimentării cu energie electrică).

În partea finală a chestionarului părinții au avut de oferit **recomandări** în vederea îmbunătățirii stării de fapt. Foarte mulți părinți nu au făcut recomandări sau au declarat că nu sunt ei în măsură să le facă. Răspunsurile părinților au fost ordonate pe teme/idei, descrescător: redeschiderea școlilor, cu respectarea

măsurilor de siguranță, mai multă implicare din partea tuturor elevilor, părinților și profesorilor, dotarea copiilor și profesorilor cu mijloace tehnice adecvate, mai mult timp dedicat materiilor la care copiii vor susține examene, întărirea relației de comunicare elev-părinte-profesor.

Rezultatele chestionarului au fost prezentate în cadrul consiliului profesoral, precum și în consiliul de administrație, alături de datele culese prin alte două chestionare adresate elevilor și cadrelor didactice. Informațiile au fost analizate, constatându-se multe puncte comune (precum dorința revenirii la școală, importanța relației directe elev-profesor, necesitatea dotării cu echipamente adecvate și nevoia de formare continuă a profesorilor pe tema predării online. Dezbaterile au scos la iveală câteva realități:

- mutarea școlii în mediul online are repercursiuni asupra multor elevi, dar mai ales asupra celor din grupuri vulnerabile;
- deși tot mai mulți părinți s-au confruntat cu provocările educației școlare, a rămas un procent însemnat de părinți nepăsători față de viața școlară a copiilor;
- creșterea riscului de abandon școlar în online are legătură în primul rând cu modul de implicare a familiei în educație, care determină cel mai adesea motivația elevului pentru viața școlară;
- infrastructura locală, condiționată de așezarea geografică, nu permite derularea în condiții normale a orelor online de către toți copiii;
- educația ca proces viu se află într-un permanent proces de schimbare, însă școala rămâne furnizorul celor mai bune servicii educaționale;
- educatorul rămâne „purtătorul principal, dacă nu exclusiv, al responsabilităților în educație”(Elisabeta Voiculescu, 2007, pag. 30).
- participarea părinților, prin comunicarea permanentă cu copilul și cadrele didactice și prin implicarea în viața școlii și răspunsul prompt la solicitările acestuia (Margareta Peneaoșu, 2019, pag. 28), devine și mai importantă prin asumarea de noi roluri – profesor asistent: cu cât copilul este mai mic, cu atât educatorul are nevoie de sprijinul părinților pentru a ajunge la copil.

În perioada imediat următoare demersului investigativ s-au depus eforturi pentru creșterea calității educației oferite de școala noastră, concretizate prin dotarea fiecărei săli de clasă cu desktop conectat la internet și videoprojector, îmbunătățirea conexiunii la internet în toate corpurile de școală, dotarea a circa 50 de elevi cu tablete conectate la internet, pe bază de comoditate, perfecționarea cadrelor didactice prin cursuri specifice (circa 20%), consolidarea comunicării dintre diriginți/învățători și părinți prin activități comune, desfășurate în online. Aceste demersuri de îmbunătățire s-au realizat din convingerea că școala online nu va dispărea, odată cu întoarcerea în sălile de clasă. Tehnologizarea sau digitalizarea învățământului este o necesitate a timpurilor actuale, iar școala trebuie să țină pasul cu noile cerințe.

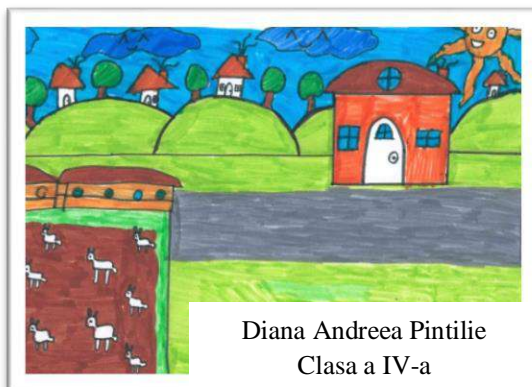
Bibliografie:

Peneaoșu, Margareta, art. *Percepția calității în educație în Școala, furnizor de calitate în educație*, Teocora, Buzău, 2019

Robu, Maria, *Empatia în educație: necesități pedagogice moderne*, Didactica Publishing House, București, 2008

Voiculescu (coord.), Elisabeta, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Aeternitas, Alba Iulia, 2007

prof. Gheorghe Acatrinei

BENEFICIILE EDUCAȚIEI DIGITALE
VS.
METODELE EDUCAȚIEI TRADIȚIONALE

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale.

De azi este recomandat să uităm de metodele pe care le foloseam acum 10-15 ani la școală și trebuie să gândim la abordarea altor tehnici de predare și învățare, bazate pe instrumente și tehnologii digitale. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforme educaționale.

Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar astfel să se renunțe la metodele tradiționale de educație.

Educația digitală îi face mai deștepti pe elevi. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerent, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual.

Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

De ce copiii preferă să învețe prin joc? Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții. Iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale, extrem de necesară la adaptarea vieții de adult.

De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi.

Trăim vremuri incredibile, când găsim tot ce ne dorim online, inclusiv cursuri excelente ce pot susține educația tradițională, de la cei mai buni și capabili profesori. Posibilitățile sunt infinite. Atunci, de ce să nu le folosim pentru binele nostru suprem?

Educația digitală îi motivează pe elevi care devin mai responsabili.

Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. În plus, digitalul oferă adesea o modalitate mai interesantă și mai cuprinzătoare de informații, fapt care se reflectă în scăderea absenteismului în școlile care folosesc deja instrumentele digitale și notele mai mari pe care le obțin elevii. Mai mult decât atât, când elevul își poate urmări propriul progres, îi sunt sporite motivația și responsabilitatea.

Instrumentele digitale de învățare implică profesorii și părinții la un nivel mai profund.

Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc

să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică, ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale.

Pe lângă profesori, și părinții pot folosi activități interactive pentru a încuraja interesul copilului în procesul de învățare. Aceștia pot explora, de asemenea, activități de învățare online cu copilul lor, care poate servi drept extensie a ceea ce învață în sălile de clasă.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă. Toată lumea are de câștigat în acest proces al digitalizării. Instrumentele și tehnologia digitală sporesc rapid schimbul și asimilarea de informații.

Învățarea digitală, nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar aceștia pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale. Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real.

De asemenea, se creează un mediu care le permite profesorilor să se bucure de condiții echitabile. În plus, școlile pot economisi bani, asigurând în același timp acces la materialele educaționale, așa cum fac școlile private scumpe.

Creșterea implicării elevilor în procesul educațional cu ajutorul instrumentelor și tehnologiilor de învățare digitală

Pregătirea pentru carieră de la o vârstă fragedă a devenit una dintre cele mai importante responsabilități ale educației școlare. Soluțiile digitale de învățare pun accentul pe metode de învățare care sunt constructive, colaborative și solicită implicarea elevilor, ceea ce îi face să se adapteze la lumea de după școală.

În contextul dinamicii locurilor de muncă, a meseriilor care dispar și a celor care apar, este absolut necesar ca în programele școlare să fie incluse metode noi de învățare și educație, începând chiar de la școala primară.

Instrumentele și tehnologia digitală de învățare și predare în clasele primare, secundare și licee pregătesc elevii pentru studiile superioare și carierele pe care le vor urma, ajutându-i să dobândească abilități specifice, inclusiv familiarizarea cu tehnologiile emergente și auto-motivația.

Metodele educaționale tradiționale trebuie înlocuite!

Cursurile tradiționale pot fi folosite împreună cu instrumentele și tehnologia digitală; materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment la activitățile de la clasă și să se regăsească online pentru ca elevii să aibă acces la acestea și în afara sălii de clasă.

Astfel, orele sunt mai eficiente, punându-se accent pe însușirea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. De asemenea, elevii au posibilitatea de a-și perfecționa și aprofunda studiul chiar înainte de a veni la școală, dacă folosesc un instrument digital de învățare. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și li se oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Instrumentele și tehnologia digitală umplu golurile care predomină în învățământul tradițional. De fapt, unele dintre beneficiile pe care aceste instrumente le aduc sunt pur și simplu incomprehensibile prin tehnicile tradiționale de învățare.

De la impactul pe care îl are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

BIBLIOGRAFIE: <https://blog.scoala365.com/>

Prof. înv. primar Alin-Mihai Agavriiloai

Școala online și necesitatea competențelor digitale

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteleori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

În contextul actual, când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională, apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor. Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație. În prezent, avem acces la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. Este unul din avantajele de care ar trebui să beneficieze atât elevii, cât și profesorii, în vederea accesului la educație, la schimbul de resurse online, pentru consultare personală sau profesională. Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacitatea de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare la distanță sunt diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații, pe care cadrul didactic le trimite elevilor. Mai important decât metodele selectate este obiectivul interacțiunii în această perioadă. Cadrele didactice și părinții au înțeles că cel mai mult contează starea emoțională a copiilor și a părinților.

Deoarece performanța în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare, să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste online, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupune inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră. Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv. Elevii nu învață din ceea ce le spun profesorii sau din ce le arată tehnologia, ci din felul în care ce le spun profesorii și ce le arată tehnologia îi incită să gândească. Interacțiunea lor cu informațiile îi ajută să se dezvolte.

Modurile în care tehnologia susține procesul de învățare sunt: o mai bună înțelegere a informațiilor, prin oferirea de exemple, video, demonstrații; lecțiile sunt mai interesante dacă vin împreună cu obiecte și acțiuni care le plac elevilor (tablete, laptopuri, smartphones), elevii sunt mai atenți la un video sau o prezentare dinamică decât la discursul unui profesor; tehnologia permite elevilor să învețe în ritmul lor; tehnologia îl ajută pe profesor să își pregătească mai rapid lecția și să aibă mai mult timp pentru a se conecta

cu elevii; tehnologia salvează timp; te pune în contact cu mii de surse de informare, experiențe și contexte diferite; elevii nu se plictisesc, au mereu ceva de făcut, trebuie să dea click, să caute, să filtreze informații.

Un alt mod de a dobândi cunoștințe prin intermediul unui mediu online este căutarea pe diferite motoare de căutare. Tehnologia susține procesul de învățare, stimulează gândirea logică și permite accesul facil la resurse și opinii diferite. Se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru a-i face pe educabili să fie mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine. Schimbarea trebuie să includă implicarea mai largă a părinților, a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. În zilele noastre, cursurile / formările online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe institute și companii oferă cursuri online.

Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode. În ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul elevilor. Există întotdeauna două fețe ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea online este mai potrivită, în timp ce pentru alții formarea în clasă este metoda preferată. Competența digitală este una dintre acele alte competențe pe care instituțiile de învățământ le au incluse în programele și planurile de realizare a procesului educativ. Resursele digitale devin un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor. Astfel, copiii apreciază și simt utilitatea lecțiilor în care metodele tradiționale vechi nu ocupă toate cele 45 de minute.

În viitorul apropiat, obiectivul major al educației va include preponderent elementele învățării personalizate / individualizate, organizată atât în cadrul instituțiilor de învățământ, care ar trebui să devină centre educaționale comunitare, cât și în mediul familiei sau al comunității. Pentru eficientizarea învățării personalizate este necesar să fie valorificate posibilitățile copilului, utilizate mai eficient resursele mediului în care trăiește și învață copilul, posibilitățile instituțiilor din comunitate, dar și utilizarea tehnologiilor de învățare de la distanță / online, fiind o oportunitate pentru situații speciale sau imprevizibile.

Sistemul de învățământ este angajat în profunde transformări educaționale și organizaționale, de la grădiniță până la post-bacalaureat, care necesită mobilizarea tuturor actorilor din comunitatea educațională pentru a construi viitorul școlii și a permite astfel succesul tuturor elevilor. Tehnologia digitală reprezintă o puternică pârghie de transformare pentru a sprijini politica ministerială în toate dimensiunile, de la transformarea educațională în serviciul învățării și evaluarea lor până la formarea în provocările și profesiile de mâine. Această ambiție digitală necesită simplificarea relațiilor cu utilizatorii și modernizarea funcționării statului cu sisteme informaționale re-proiectate.

Educația națională produce astăzi o cantitate mare de date referitoare la viața școlară, evaluările și rezultatele elevilor, munca și temele pe care le realizează. Astfel, o mare varietate de date digitale personale sunt colectate, stocate și procesate de o multitudine de jucători (unități de învățământ, servicii academice, autorități locale, parteneri privați care oferă resurse educaționale și servicii digitale). Cu condiția să facă obiectul unei protecții riguroase, datele școlare și urmele de învățare pot beneficia de progrese tehnologice legate de puterea de calcul și inteligența artificială care ne marchează timpul. Astfel, ele pot fi mai bine evidențiate și utilizate pentru a consolida individualizarea cursurilor și a învățării, o evaluare mai eficientă a elevilor și dezvoltarea de noi instrumente pentru profesori.

Ministerul Educației ar trebui să se asigure că fluxul, prelucrarea și găzduirea acestor date școlare respectă strict confidențialitatea elevilor și a familiilor acestora, a profesorilor și a personalului administrativ. Respectarea tuturor actorilor cu regulile de utilizare a acestor date constituie una dintre condițiile esențiale pentru încrederea care trebuie să prevaleze în cadrul fiecărei comunități educaționale. Acest sistem de garantare este condiția esențială pentru desfășurarea de noi oportunități în domeniul educațional, deoarece școala intră în era datelor mari. Prin urmare, o mai bună protecție pentru o mai bună valoare va fi piatra de temelie a strategiei ministeriale pentru datele digitale. Sectorul educațional digital trebuie să vină în beneficiul elevului, în primul rând, care va putea, în cele din urmă, să aibă un mediu de învățare personalizat, care să îi

permită să își facă bilanțul atuurilor și nevoilor sale, să acceseze căi educaționale specifice, să aibă acces la ajutoare adaptate sau chiar la sugestii de activități sau resurse corespunzătoare marjelor sale de progres.

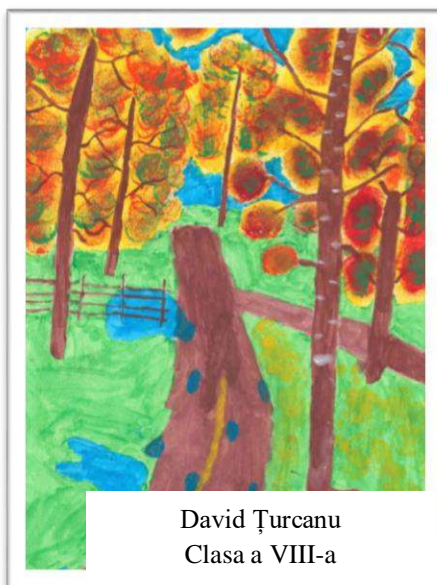
De asemenea, profesorul, eliberat de anumite activități consumatoare de timp, va putea reinvesti de această dată în diferențiere educațională datorită unei cunoașteri consolidate a nevoilor specifice ale fiecăruia dintre elevii săi. Cel mai adesea, marcate de flexibilitatea organizațională și diversitatea ofertei, instrumentele digitale pot fi foarte valoroase pentru pregătirea profesorilor. Instrumentele digitale permit astfel extinderea ofertei de cursuri de formare, flexibilizarea organizării timpilor de instruire și asigurarea în comun a acestora prin intermediul tehnologiei digitale. Totodată, stăpânirea abilităților digitale este esențială pentru a permite utilizarea rezonabilă și responsabilă a instrumentelor și serviciilor digitale și pentru a garanta o integrare profesională de succes. Dobândirea de competențe în domeniul digital și, mai ales, în calcul necesită adesea experiențe concrete pe care elevii le pot trăi și urmări, într-un cadru școlar sau în afara programului școlar, de unde și importanța relațiilor cu cei implicați în activități în afara orelor de școală și locuri asociate.

Într-o societate marcată de abundența de informații, educația media și informația permite utilizatorilor să învețe să devină media și utilizatori de internet conștienți de drepturile și îndatoririle lor și de controlul identității lor digitale. Tehnologiile digitale joacă un rol crucial în furnizarea de resurse educaționale adaptate și accesibile elevilor aflați în dificultate. Prin propunerea sistematică a metodelor alternative de acces și utilizare, de adaptările astfel propuse beneficiază, prin urmare, toți elevii. În concluzie, activitățile de învățare care se concentrează în special pe tehnologia digitală sau folosind resurse și instrumente digitale, contribuie la dezvoltarea abilităților - cheie ale elevilor în societate și în lumea profesională a secolului XXI: creativitate, inovație, muncă în grup, proiect sau chiar autonomie.

Bibliografie:

- Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. București: Centrul pentru Inovare în Educație, 2009.
- <http://www.scoaladevara.eu/program/module/utilizarea-noilor-tehnologii-in-educatie>

Prof. înv. primar Paraschiva Oanea

DIN ENCICLOPEDIA ÎNTELEPCIUNII

Capacitățile omului nu sunt nici până în ziua de azi cunoscute. Nu putem trage nicio concluzie în baza experienței anterioare, fiindcă omul a fost foarte puțin îndrăzneț.

Henry David Thoreau

Să știi să-ți folosești rațional timpul liber – iată care e cea mai înaltă treaptă a civilizației.

Bertrand Russel

Calitățile îi sunt date celui puternic și celui înțelept nu pentru a-l asupri pe cel slab, ci pentru a-l ajuta și a-l sprijini.

John Ruskin

Tuturor le place un cal minunat, dar nimeni nu vrea să devină cal.

Fericitul Augustin

M-am convins adesea că un singur cuvânt are o înrâurire binefăcătoare asupra multor oameni; nu persoana celui care rostește, ci cuvântul acestuia pune sufletul în mișcare, manifestându-și în chip tainic puterea.

Francesco Petrarca

Fiecare om are trei caractere: cel care îi este atribuit, cel pe care și-l atribuie el însuși, și, în sfârșit, cel pe care îl are în realitate.

Victor Hugo

Să urăști părerea oamenilor nu e dificil, dar să-ți urăști propria părere e cu neputință.

Aleksandr Sergheevici Pușkin

Arhitectura este și ea o cronică a lumii: ea vorbește și atunci când cântecele și legendele deja tac.

Nikolai Vasilievici Gogol

Orice s-ar crede despre tine, fă ceea ce socotești drept.

Pitagora

Soarele privește și-n grămada de bălegar și tot nu se murdărește.

Diogene din Sinope

Educația trebuie să fie adevărată, completă, limpede și temeinică.

Comenius

Nu există nimic mai prețios în viață decât propria experiență.

Walter Scott

A ști să te bucuri de viața trăită înseamnă a o trăi de două ori.

Marțial

Fugi de omul viclean, chiar dacă sunteți rude sau apropiați.

Sfântul Ioan Damaschinul

Invitație la lectură

Proiectul de *Invitație la lectură* al Școlii Gimnaziale „Constantin Blănaru” Cornu Luncii își justifică apariția prin faptul că, din păcate, în ultimii ani, din ce în ce mai mulți elevi au deprinderi deficitare de citire și înțelegere a unui text. Cauzele sunt multiple: *lipsa unei biblioteci familiale și a practicării actului de lectură în familie, concurența digitală, lipsa deprinderilor de citire corectă și conștientă, a deprinderilor de lucru cu textul sau a dezvoltării unei atitudini pozitive a elevilor față de lectură.*

Rezultatele elevilor la evaluările naționale demonstrează o situație de criză în domeniul performanțelor copiilor la citit – scris (rezultatele elevilor români la testele **PIRLS: în 2001** – locul 22 din 36; în **2006** – locul 36 din 45; **2011** – locul 36 din 45). Proiectul nostru se corelează astfel cu demersurile de la nivel județean, național și internațional care vizează îmbunătățirea competențelor de lectură ale copiilor. În același timp, se dorește a fi una dintre multiplele posibilități de educație, de familiarizare a copiilor cu lectura de calitate, de schimbare a atitudinii copiilor și adulților cu privire la rolul cărților într-o lume în continuă schimbare, de dezvoltare a capacității de exprimare orală și scrisă, de înțelegere și interiorizare a mesajului scris.

Acest proiect se adresează elevilor din clasele V-VIII din Școala Gimnazială „Constantin Blănaru” Cornu Luncii și din Școala Gimnazială „Ieremia Valahul” Sasca Mare. Aceștia formează un colectiv eterogen în ceea ce privește atitudinea față de lectură. Există elevi care citesc din plăcere, au deprinderi de citire conștientă, sunt interesați de achiziționarea consecventă a cărților. Alți elevi citesc la solicitarea adulților, iar pentru alții lectura reprezintă o activitate dificilă. Aceștia sunt și cei care înregistrează rezultate scăzute la învățatură deoarece deprinderile deficitare de citire-înțelegere a unui text se răsfrâng asupra performanțelor de la toate disciplinele.

Se constată tendința din ce în ce mai accentuată a elevilor școlii de utilizare excesivă, necontrolată a mesajelor digitale, de multe ori scrise eronat, în detrimentul cărților. Pentru aceștia, nici familia nu oferă un model de lectură, părinții nu sunt văzuți niciodată de copii citind sau răsfoind o carte, o revistă. Nici investițiile în carte nu sunt practici obișnuite în multe familii.

Prin derularea acestui proiect, se dorește ca elevii să-și formeze deprinderi corecte de lectură sub îndrumarea cadrelor didactice, prin colaborarea cu părinții și are în vedere crearea de oportunități prin care aceștia să dobândească / dezvolte competențe de citit-scris și să înțeleagă importanța lecturii în viața de zi cu zi.

Astfel, încă din luna octombrie 2018 am început colaborarea cu Editura Arthur prin care în fiecare lună achiziționăm cărți la preț promoțional împreună cu un jurnal de lectură foarte bine structurat.

Am comandat de atunci multe cărți: cărți amuzante, cărți despre aventuri, despre momente importante ale istoriei, despre lumi imaginare și despre lumea din noi. Veți găsi o parte dintre ele în lista de mai jos:

- **Scârții**, Tom Fletcher- Ești gata de aventură? Da? Perfect. Închipuie-ți că te trezești într-o dimineață și vezi că au dispărut toți oamenii mari. Așa pățește Lucy Dungston. Ea este eroina acestei cărți – chiar dacă nu știe încă. Toți copiii își fac de cap, numai Lucy ticluiește un plan ca să descopere ce se întâmplă. Și într-o noapte, târziu, Lucy vede patru creaturi misterioase ieșind pe furiș din dormitor: Groh, Damf, Rât și Smârc. Ei sunt SCÂRȚII. Și ei știu ce se întâmplă...
- **Curiosul caz al lui Origami Yoda**, Tom Angleberger- faceți cunoștință cu Dwight, un băiat de clasa a VI-a, cu totul ieșit din comun. Dwight are o grămadă de obiceiuri ciudate, cum ar fi să poarte același tricou o lună de zile sau să le ceară tuturor să-i spună „Căpitanul Dwight“. Toate astea sunt jenante, mai ales pentru Tommy, care stă lângă el la cantină în fiecare zi. Dwight face totuși un lucru grozav: origami. Într-o zi, împătorește un Origami Yoda de pus pe deget și de-atunci lucrurile devin ciudate. Origami Yoda poate să prezică viitorul și să dea sfaturi despre cum să te descurci într-o situație ieșită din comun. Sfaturile sale chiar funcționează și curând majoritatea elevilor din clasa a VI –a îl asaltează cu întrebări. Tommy vrea să afle cum poate fi Origami Yoda deștept, când Dwight însuși pare lipsit de inteligență. Oare Yoda folosește Forța? E crucial pentru Tommy să elucideze misterul înainte să urmeze sfatul lui Yoda.
- **Pachet seria Harry Potter + cufăr de colecție, J.K.Rowling**

Pachetul cuprinde volumele I-VII din seria **Harry Potter** și un cufăr pentru colecționari, publicat în aprilie 2019

Harry Potter și piatra filosofală #1 - traducere din engleză de Florin Bican

Harry Potter și camera secretelor #2 - traducere din engleză de Tatiana Dragomir

Harry Potter și prizonierul din Azkaban #3 - traducere din engleză de Radu Paraschivescu

Harry Potter și Pocalul de Foc #4 - traducere din engleză de Florin Bican

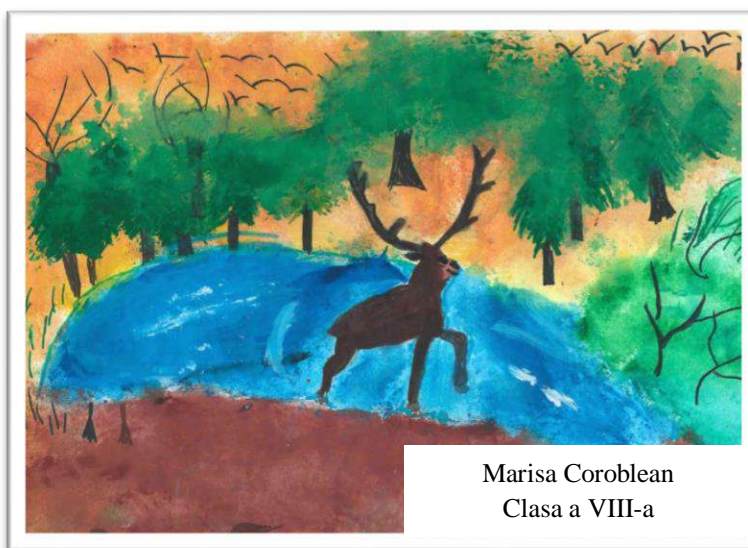
Harry Potter și Ordinul Phoenix #5 - traducere din engleză de Tatiana Dragomir

Harry Potter și Prințul Semisânge #6 - traducere din engleză de Alex Moldovan

Harry Potter și Talismanele Morții (#7) - traducere din engleză de Tatiana Dragomir

„Cărțile Harry Potter au o calitate rar întâlnită: sunt adorate de părinți și de copii deopotrivă.“ (*Daily Telegraph*)

„J.K. Rowling a format o întreagă generație de cititori.“ (*The Times*)

Credem că un mediu de învățare pozitiv este caracterizat prin aspecte în care fiecare participant își are rolul său, astfel:

- Elevii participă la activitățile școlare în mod regulat, își ascultă profesorii, îi tratează pe ceilalți elevi cu respect, la fel ca și întregul proces de instruire;
- Profesorii cooperează prin schimbul de idei și de materiale de învățare și își sprijină elevii, demonstrând atenție și interes pentru fiecare elev, oferind sprijin atunci când este necesar sau oferindu-le elevilor oportunități pentru a-și exprima ideile;
- Părinții participă la o diversitate de activități școlare, nu numai atunci când elevii lor au probleme comportamentale sau la învățatură și interacționează și cu alți părinți în contextul comunității școlare;
- Instituțiile guvernamentale utilizează evaluările și sistemele de informații deja existente în multe țări, precum și mecanismele informale pentru a identifica școli individuale care se confruntă cu probleme de comportament ale elevilor și care pot necesita asistență specială.

Prof. Alina Ciobîcă

Federica Triola
Clasa a V-a A

MÂNDRI ROMÂNĂȘI

În semestrul I, la nivelul clasei a IV-a, a demarat proiectul educativ *Mândri românași*.

Primele activități propuse s-au desfășurat în mediul online și s-au bucurat de mare succes, existând interes maxim din partea elevilor și creativitate pe măsură. Pe lângă setul de informații cu privire la tradițiile, obiceiurile și activitățile meșteșugărești ale strămoșilor noștri, s-au exersat anumite îndeletniciri de care elevii au devenit mândri.

Prof. Maria Verdeș

Iată rezultatele muncii lor:

BATISTA ROMÂNESCĂ

Diana Pintilie

Daniel Gemănaru

Elena Coroblean

FARFURIA DIN BLIDAR

Robert Aghiței

Elena Coroblean

Diana Pintilie

Sebastian Păduraru

Andreea Alexandru

Cezara Pavăl

NE FĂURIM AMINTIRI!

Preșcolarii grupei ”Albinuțele” au participat la prima etapă a concursului național *Amintiri din copilărie*. Organizați, încurajați și susținuți de către doamna educatoare, micuții au obținut rezultate deosebite: 13 punctaje maxime de 100 de puncte și 2 punctaje necesare pentru a primi Premiul al III-lea. Copiii s-au simțit minunați, participând activ și creativ la activitatea propusă. Subiectele au fost pe placul lor, bucuria citindu-li-se pe chipuri! Munca le-a fost răsplătită cu diplome și medalii, dar și cu aplauze și aprecieri din partea colegilor și a doamnei educatoare.

Cu siguranță vom regăsi în rândul preșcolarilor de la grupa mijlocie aceeași bucurie și același interes și pentru etapele viitoare ale concursului *Amintiri din copilărie*.

Prof. învă. preșcolar Elena Manuela Lăzăroi

SĂ NE CUNOAȘTEM DIRIGINȚII !

IERI ȘI AZI

- **De când sunteți profesor la Școala Gimnazială „Constantin Blănaru” Cornu Luncii? Ați lucrat și la alte școli?**

Sunt profesor la Școala Gimnazială „Constantin Blănaru” Cornu Luncii din 2003, când m-am titularizat. Am mai lucrat la Școala Gimnazială Stulpicani, la Școala nr. 1 Câmpulung Moldovenesc, la Școala Gimnazială Iaslovăț, unități școlare de unde am cules și am pus în practică multe din experiențele colegilor.

PASIUNI, PREFERINȚE, TALENTE

- **Care sunt pasiunile dumneavoastră?**

Prin definiție, o pasiune este ceva ce faci în mod repetat, cu bucurie. Am multe astfel de activități, dintre care aș numi câteva: să călătoresc, să repar lucruri vechi, să croștez, să citesc.

- **Anotimpul preferat?**

Toate anotimpurile îmi sunt deopotrivă de dragi pentru că fiecare are frumusețea lui. Asociez primăvara cu un ocean de verde, de flori, cu zborul buburuzelor și cu cântecul păsărilor. Vara mă face să mă gândesc la vacanță, la soare, la mare. Toamna ador parfumul de mere coapte, covorul de frunze multicolore, râsetele copiilor la începutul de an școlar. Iarna îmi aduce aminte de copilăria mea: cum îl așteptam cu înfrigurare pe Moș Nicolae, cum scoteam limba și mâncam fulgii de zăpadă care cădeau lîn și frumos, cum făceam trenulețul din sănii și veneam acasă încărcăți de zăpadă, cum mergeam cu colinda sperând să fim generos răsplățiți.

- **Sărbătoarea preferată?**

Iubesc toate sărbătorile mari: Crăciunul când mi-i casa colindată de copii nevinovați, Sfântul Paște când ne reunim cu cei de departe și ciocnim ouă roșii, Sfântul Ilie când mergem la bălci.

- **Cel mai frumos cântec?**

Și muzica e una din iubirile mele. Nu m-aș putea opri la un cântec, aș putea spune că ascult în timpul liber melodiile lui Tudor Gheorghe, ale trupelor Iris, Compact, Queen.

- **Cel mai bun fel de mâncare?**

Oricine are acces la cel mai bun fel de mâncare. Este acela pe care îl găsești pe masa din bucătărie, cald, pregătit pentru tine de unul din membrii familiei, care știe că tu ai muncit toată ziua și nu ai avut timp nici de o gustare.

- **Cel mai frumos film?**

Îmi plac mult comediile și filmele pe temă istorică. Unul dintre filmele preferate este „Gladiatorul”.

COPII AM FOST ȘI NOI

- **Unde ați copilărit?**

Am copilărit în satul Poiana Micului, un sat frumos, în creierul munților, unde din când în când dai nas în nas cu câte un urs, mai auzi un lup urlând... unde este o liniște cu putere vindecătoare, unde dealurile sunt stăpânite de brazi, iar oamenii sunt harnici și cu inimă mare.

- **Cea mai frumoasă amintire din copilărie?**

Am avut o copilărie la care mă gândesc cu drag. Am multe amintiri prețioase: joaca, bucuria când primeam ceva dulce, surpriza pe care ne-o făcea bunica scoțând din locuri numai de ea știute cireșe sau mere.

- **Cartea copilăriei pe care n-o puteți uita?**

„Ultimul mohican” de James Fenimore Cooper, „Poezii” de George Coșbuc.

- **Aveați un loc preferat de joacă?**

Erau alte timpuri... joaca... era cam puțină... Pentru mine și frații mei timpul se împărțea între ajutorul dat părinților în gospodărie și învățat, iar dacă rămânea vreme pentru joacă, orice loc era minunat. Era mare bucuria de a fi lăsați la joacă.

VIATA DE ȘCOLAR

- **Cum era eleva Micuțaru Mirela?**

Eleva Micuțaru Mirela era o fire veselă, conștiincioasă. Era bună la matematică, își ajuta colegii la teme și, câteodată, ca orice copil, mai făcea câte o năzbâtie.

- **Cea mai mică notă?**

Mă amuz amintindu-mi de cea mai mică notă din gimnaziu. Un opt la agricultură... încurcasem două rase de berbeci.

- **Erați muștrată sau pedepsită din cauza notelor?**

Părinții aveau încredere în mine, eu aspiram la note mari și mă pregăteam la toate materiile. Deci nu poate fi vorba de muștrare sau pedeapsă.

- **Profesorul pe care l - ați prețuit cel mai mult?**

Aș menționa doi dintre profesorii mei: pe domnul de matematică și pe domnul de istorie. Țineau lecții frumoase și erau deosebiți sufletește.

TRASEU... DE VIS

- **O excursie de neuitat?**

În fiecare loc vizitat am găsit ceva frumos, ceva de admirat, de prețuit. Țara noastră este superbă.

- **În ce loc din țară sau din străinătate doriți să ajungeți cu orice preț?**

Îmi doresc să vizitez Grecia, dar până atunci mi-am propus să cunosc locurile minunate din țara mea.

SINCERITĂȚI NECENZURATE

- **Povestea preferată?**

În copilărie adoram colecția „Povești nemuritoare”. Îmi plăcea să îmi închipui că sunt personajul pozitiv și la terminarea poveștii îmi imaginam și alte aventuri ale eroului. Acum, la vârsta maturității, citesc scrierile părinților de la Muntele Athos... Povești adevărate.

- **Cel mai frumos vis?**

Sunt o persoană cu picioarele pe pământ, îmi propun ceea ce este realizabil. Dumnezeu mi-a dat mai mult decât „am visat”.

- **Cel mai bun prieten?**

Soțul, copilul, cumătra Viorica.

- **O aniversare de neuitat?**

Pe timpul copilăriei mele nu se obișnuia aniversarea zilei de naștere. Dar a sărbători pe cineva sau ceva este o bucurie. Fiecare aniversare a lui Mihai, băiatul meu, este de neuitat pentru familie și prieteni.

- **Motive de supărare în copilărie?**

Am trăi într-o lume mai bună dacă adulții s-ar supăra ca niște copii și le-ar trece mâhnirea la fel de repede. Nu eram supărăcioasă, iar dacă vreunul dintre frații mei era nemulțumit de ceva, noi, ceilalți, imediat intram în acțiune: ne maimuțăream în fața lui de-l făceam să izbucnească în râs și-i trecea supărarea.

- **Dacă ați fi un fruct, care ar fi acesta?**

Ha, ha, ha! Nu mi-a fost pusă până acum o asemenea întrebare năstrușnică. Dar... să-mi pun la încercare imaginația!...Aș vrea să fiu un fruct fermecat, din care să muști o gură și să zici că e măr, să muști încă o gură și să juri că e pară, să mai iei o gură și să asiguri pe toată lumea că e banană și... tot așa până gustăm toate fructele.

MESAJE PENTRU CEI DE MÂINE

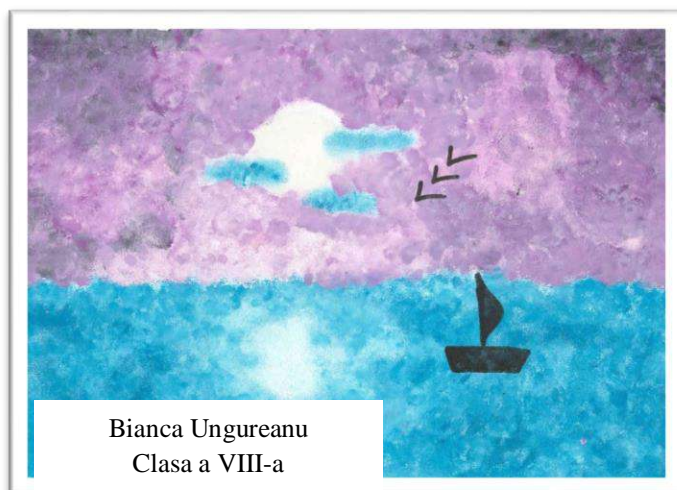
- **Un citat motivațional?**

Găsește în tot și în toate partea bună și frumoasă! Nu e greu să o apreciezi!

- **Un mesaj pentru cei de mâine?**

Copiii se schimbă de la o generație la alta, dar sunt câteva atitudini pe care e bine să le cultivăm: să-L păstrăm pe Dumnezeu în cuget, să ne respectăm părinții, să venim la școală cu dorința de a învăța și de a fi cât mai buni. Cu astfel de „rădăcini” sănătoase și puternice veți reuși, copii, în tot ce vă propuneți, părinții vor fi mândri de voi, iar societatea din care faceți parte va fi una mai bună.

Elevii clasei a V - a B îi mulțumesc doamnei profesor Sveduneac Mirela pentru interviu.

MÂNCĂM SĂNĂTOS, CREȘTEM SĂNĂTOȘI!

„Sănătatea e darul cel mai frumos și mai bogat pe care natura știe să-l facă.”

Michel de Montaigne

Alimentația joacă un rol foarte important în menținerea sănătății de-a lungul întregii vieții.

Auzim adesea „Sănătatea e mai bună decât toate”. Ne salutăm urându-ne „Sănătate!”. Dar, pentru a ne bucura de sănătate, trebuie să avem un stil de viață sănătos care să implice igienă, alimentație corectă, mișcare și odihnă. Formarea deprinderilor pentru un stil de viață sănătos începe în familie și se continuă în grădiniță și la școală. Pentru aceasta am organizat o activitate prin care copiii să își însușească regulile unei alimentații sănătoase. Le-am vorbit elevilor despre principalele grupe de legume și fructe existente la noi în țară, după care le-am propus să numească vitaminele și mineralele esențiale necesare alimentației zilnice. Folosindu-se de Piramida alimentației sănătoase, elevii au învățat și s-au distrat încercând să realizeze și ei, din materialele de care au dispus, propria piramidă alimentară.

Contextul pandemic m-a determinat să planific demersul în trei etape. Activitatea a debutat în clasă, acolo unde elevii clasei a II-a au primit un set de informații cu privire la alimentația sănătoasă și la regulile impuse de aceasta, apoi a continuat acasă, unde au pregătit o salată de fructe sau de legume. A doua zi, în clasă, fiecare și-a prezentat rezultatul muncii prin intermediul fotografiilor. Încântarea elevilor a fost maximă, remarcându-se implicarea fiecăruia în parte pentru obținerea unui preparat aspectuos și gustos.

Cu toții au înțeles că „O masă fără fructe și legume e ca o sărbătoare fără muzică!”

Înv. Ionela Georgeta Agavriloai

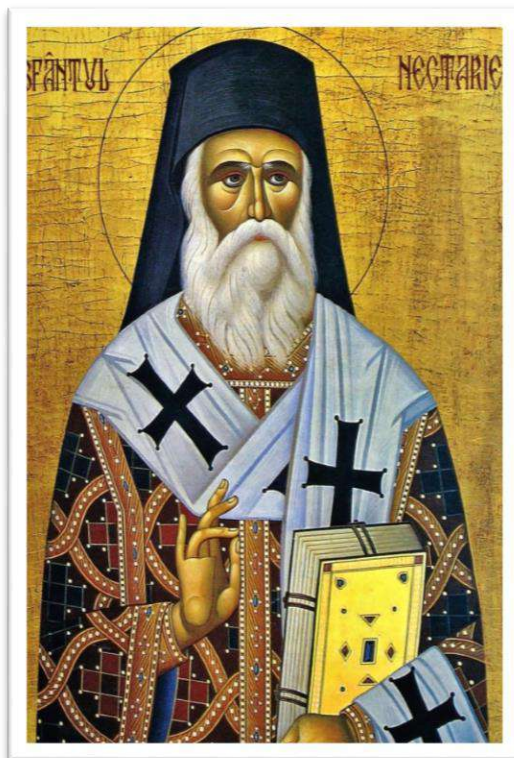
Sfântul Nectarie Taumaturgul

Sfântul Nectarie Taumaturgul (Vindecătorul) este unul dintre cei mai căutați sfinți de către credincioșii din Grecia, dar și de ortodocșii din întreaga lume. Chiar și în familiile românilor ortodocși în ultimul timp se întâlnește tot mai des numele Nectarie sau Nectaria. Sfântul Ierarh Nectarie din Eghina este unul dintre sfinții secolelor XIX-XX, care atrage credincioșii prin mulțimea minunilor săvârșite atât în timpul vieții sale, cât și după adormirea sa întru Domnul.

S-a născut la 1 octombrie 1846 în Selivria, provincia Tracia, din Turcia de astăzi, ca al treilea copil din cei șapte ai părinților Dimos și Maria Kefalas, la botez primind numele de Anastasie. Deși familia lui se lupta cu multe lipsuri materiale, evlavioșii săi părinți acordau o atenție sporită educației, mai ales celei spirituale. Educația religioasă a deprins-o din familie, de mic copil, bunica sa învățându-l primele rugăciuni. După primii ani de școală, la vârsta de 14 ani, Anastasie este trimis la Constantinopol pentru a-și continua studiile. Aici studiază teologia, fiind foarte atras de scrierile Sfinților Părinți. Datorită situației economice grele a familiei, îmbină studiul cu munca, lucrând la un negustor pentru a se întreține. Avea o dragoste aparte față de cărți, mai ales față de scrierile patristice. Obişnuia să copieze scurte fragmente din aceste cărți pe mici bucăți de hârtie, strecurându-le apoi în pachetele cumpărătorilor care veneau la magazin. O altă bucurie a lui Anastasie era participarea în duminici și sărbători la sfintele slujbe. Când era în primejdie, el spunea: „Doamne, scapă-ne, ajută-mă să studiez teologia, pentru a putea să-i întorc la credință pe cei care hulesc numele Tău!”

La vârsta de 20 de ani tânărul Anastasie se stabilește în insula Hios, unde predă copiilor religia. Dorind să-L slujească mai bine pe Hristos, intră în Mănăstirea cea Nouă, de pe aceeași insulă, fiind călugărit în anul 1876, când primește numele de Lazăr. Numele de Nectarie îl primește mai târziu, când primește schimmicia, treapta călugărească cea mai înaltă, care presupune o nevoie foarte aspră. În 1885 finalizează studiile teologice la Atena și merge în Alexandria Egiptului ca ucenic și ajutor al patriarhului Sofronie, urcând pe rând treptele slujirii ierarhice: diacon, preot și episcop. În 1889 devine mitropolit de Pentapole, o veche eparhie ortodoxă din Africa nordică. Din păcate, faima lui mereu crescândă, bazată pe smerenie, blândețe și răbdare a stârnit invidia unor clerici, care au reușit să-l îndepărteze de la noua slujire. Așa se face că din 1891 se retrage la Atena, renunțând la slujirea arhierescă și îndeplinind diverse slujiri: predicator, profesor și director la o școală ce forma viitorii preoți.

Deși trăia înconjurat de mulți oameni, într-un mare oraș, Nectarie ducea o viață ascetică, practicând neîncetat rugăciunea inimii și dorindu-și retragerea într-o mănăstire. În urma unor eforturi susținute și sprijinit de oameni atrași de duhovnicia sa, reușește construirea din temelii a unei mănăstiri: mănăstirea Sfânta Treime de pe insula Eghina, în Grecia de astăzi, unde se retrage în ultima parte a vieții, la vârsta de 62 de ani. Cuvântul său teologic era bogat și atrăgător, devenind astfel foarte iubit de către locuitorii insulei și fiind tot mai căutat de mulți oameni din diferite regiuni ale țării. A dus o viață simplă, bazată pe post, rugăciune, smerenie, ascultare și lucrarea virtuților. Mereu spunea: „N-am să pedepsesc pe niciunul. Am să mă pedepsesc pe mine. Timp de trei zile voi posti, nu voi mânca nimic și mă voi ruga ca ura dintre voi să ia sfârșit”. Urmând modelul Mântuitorului, înainta permanent în virtutea iertării, fiind foarte înțelegător față de cei care îi cauzau multe suferințe prin calomniile și acuzațiile false pe care i le aduceau. Mica mănăstire devine un loc de liniște

sufletească, alinare a suferințelor spirituale și scăpare pentru mulți oameni care se zbăteau în sărăcie. Greutățile provocate localnicilor de Primul Război Mondial, precum și necazurile provocate de seceta îndelungată au fost alinate prin rugăciunile sfântului și prin faptele concrete de milostenie.

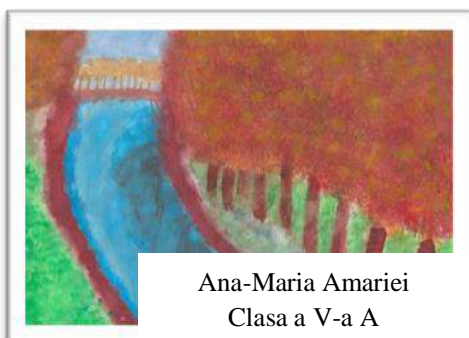
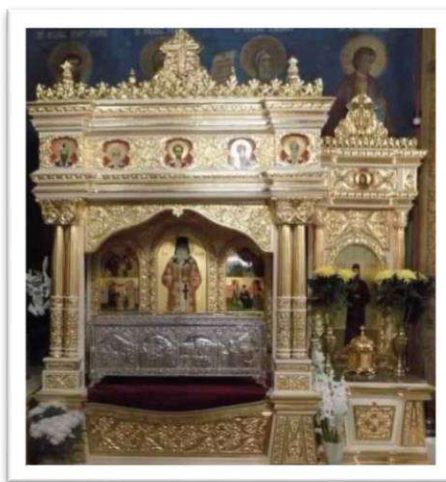
În urma unei boli ce i-a provocat multă suferință fizică, Nectarie trece la Domnul la 8 noiembrie 1920, după ce își anunțase moartea. A fost îngropat, conform obiceiului, în biserica mănăstirii ctitorită de el. Minunile pentru care devenise cunoscut încă din timpul vieții au continuat și după adormirea sa. După mai mult de 20 de ani trupul său a fost descoperit întreg, neatins de stricăciune și răspând mireasma sfințeniei. Cinstitele moaște au fost așezate mai târziu în biserica mănăstirii unde s-au înmulțit minunile săvârșite de Dumnezeu prin mijlocirea sfântului, fapt ce a condus la canonizarea sa (trecerea în rândul sfinților), în 1961, de către Biserica Greacă.

Cu încredere în ajutorul sfântului, mulți creștini suferinzi, mai ales de diverse forme de cancer, îi cer ajutorul, prin rugăciuni, slujbe, cinstirea icoanei sale, ținerea sărbătorii și realizarea unor pelerinaje la moaștele sfântului. Anual mii de credincioși ajung în pelerinaj la moaștele Sfântului Nectarie, din insula Eghina. Prin harul lui Dumnezeu, Sfântul Nectarie face minuni și vindecări nu doar închinătorilor și pelerinilor, ci și celor ce departe fiind, îl cheamă în ajutor, la vreme de necaz și boli.

Ca mulțumire pentru binecuvântarea lui Dumnezeu revărsată prin ajutorul Sfântului Nectarie, tot mai mulți părinți dau copiilor numele sfântului, înalță rugăciuni de mulțumire, zidesc biserici cu hramul Sfântului Nectarie. Însă cel mai bun mod de a ne arăta cinstirea față de o persoană este chiar urmarea exemplului său.

Marisa Coroblean,

Clasa a VIII-a

Ana-Maria Amariei
Clasa a V-a A

Triola Federica
Clasa a V-a A

MAGIA PIETRELOR

Pentru a considera prețioasă o piatră, ea trebuie să îndeplinească trei condiții: frumusețe, raritate și durabilitate.

Pietrele prețioase clasice sunt patru: diamantul, rubinul, safirul și smaraldul. Dintre acestea diamantele ocupă un loc aparte, atât ca valoare, cât și prin fascinanta lor istorie.

Diamantul ca substanță, este carbon nativ, dur și pur, cristalizat. Este piatra cea mai strălucitoare, cea mai dură (pe scara durității pietrelor are duritatea cea mai mare – 10), insolubilă în orice agent chimic. Poate zgâria orice corp. Diamantul tăiat în fațete ascuțite multiple pe toate suprafețele poartă denumirea de **briliant**.

Exploatarea diamantului a fost făcută din timpuri străvechi, găsimu-se în cantități mari în Brazilia, insulele Borneo și Sumatra, în munții Urali, Australia, Africa de Sud . Diamantele celebre sunt cunoscute sub denumirile: *Steaua Nordului, Marele Mogul, Orlov, Steaua Polară*, etc. Pentru a fi folosite în industrie, dar și pentru ornarea bijuteriilor, se produc diamantele sintetice prin tehnologii specifice, anume procesarea carbonului la presiune mare și temperatură ridicată.

Rubinul are această denumire de la latinescul *ruber = roșu*, datorită culorii sale. Aceasta este dată de crom, iar la cele cu tendința de roșu-brun, de fier.

Pentru că aceasta este cea mai prețuită piatră dintre cele menționate mai sus, mai este denumită și „regele nestematelor”. Romanii procurau rubine din Ceylon și India. Cea mai bună calitate o are rubinul de culoarea sângelui de porumbel (roșu curat, cu o tendință de albastru).

Cele mai mari zăcăminte se găsesc în Thailanda, Burma, Ceylon, Tanzania. Rubinele mari sunt la fel de rare ca diamantele. Încă de la începutul sec. XX s-au făcut imitații de rubin, care seamănă, din punct de vedere al calităților chimice, fizice și mai ales optice, cu cele naturale.

Imitațiile se cunosc după impurități și prin faptul că dau o culoare violet prin tratare cu ultrascurte.

Smaraldul este un compus chimic al beriliului, culoarea lui verde fiind dată de ionii de crom și vanadiu. Se poate confunda (lucru ce ușurează înșelătoria) cu turmalina sau cu sticlele colorate. Este cunoscut încă din antichitate atât pentru aspectul estetic, cât și pentru faptul că se crede că are puteri vindecătoare. Se găsește mai ales în Siberia și Columbia.

Culoarea albastră a **safirului** este dată de cantități mici de fier și urme de titan. Safirele violete conțin urme de vanadiu, iar cele verzi și galbene, mici cantități de fier, mult mai mici decât în cazul safirelor albastre. Cele mai apreciate și mai valoroase sunt cele de culoare albastră- azurie pură (albastru de Kashmir). Se găsește în India, Sri Lanka, Thailanda, Vietnam, Australia.

Prof. Doina Maximesii

Ne jucăm și învățăm!

ÎNTREBĂRI DE LOGICĂ

Pentru a-ți dezvolta gândirea logică, este bine să rezolvi periodic probleme de logică sau teste de logică. Este un exercițiu foarte util pentru copii, îi ajută să își dezvolte abilitatea de a rezolva probleme în viața de zi cu zi. Dacă nu știi un răspuns nu trebuie să te dai bătut, ci e bine să te gândești, să abordezi problema în diverse moduri până când vei reuși să găsești o soluție.

Întrebarea de logică nr. 1:

Care este continuarea logică a șirului de numere 1, 2, 4, 8, ...

- 12
- 16
- 32
- 40

Întrebarea de logică nr. 2:

Care dintre următoarele cuvinte este diferit de celelalte din listă?

- Pisică
- Veveriță
- Găină
- Câine

Întrebarea de logică nr. 3:

Dacă pe talerul unui cântar se pun 4 kilograme de mere cu 3 lei kilogramul, câte kilograme de mere cu 2 lei kilogramul trebuie puse pe celălalt taler pentru a echilibra balanța?

- 5 kilograme
- 4 kilograme
- 6 kilograme
- 3 kilograme

Întrebarea de logică nr. 4:

Care dintre următoarele cuvinte este diferit de celelalte din listă?

- Automobil
- Motocicletă
- Avion
- Camion

Întrebarea de logică nr. 5:

Un melc urcă în timpul zilei pe un copac 3 metri și alunecă noaptea 2 metri. După câte zile va ajunge în vârful copacului care are înălțimea de 10 metri?

- 8 zile
- 9 zile
- 10 zile
- 11 zile

Întrebarea de logică nr. 6:

Ce figură geometrică nu ar trebui să fie în lista de mai jos?

- Cub
- Dreptunghi
- Triunghi
- Pătrat

Întrebarea de logică nr. 7:

Ai un chibrit și intri într-o cameră întunecoasă. Vezi o lampă cu ulei, o lumânare și o candelă. Ce aprinzi prima dată?

- Lumânarea
- Candela
- Lampa cu ulei
- Niciuna dintre variantele de mai sus

Întrebarea de logică nr. 8:

Ce număr urmează în seria 172, 84, 40, 18, ...

- 8
- 7
- 6
- 5

Întrebarea de logică nr. 9:

Dacă prietenul tău sosește mereu mai târziu decât tine, înseamnă că tu ajungi mereu mai devreme?

- Da
- Nu
- Uneori
- Adesea

Întrebarea de logică nr. 10:

Ce număr urmează în seria 2, 3, 5, 8, 12, 17, ...

- 22
- 23
- 24
- 25

Dacă vrei să îți testezi gândirea logică și nu ești sigur/ă că ai răspuns corect, vezi mai jos răspunsurile corecte pentru întrebările de logică de mai sus.

1 – 16; 2 – găină; 3 – 4 kilograme; 4 – avion; 5 – 8 zile (deoarece în a opta zi ajunge și abia noaptea coboară iar 2 metri) ; 6 – triunghi; 7 – niciuna dintre variante, varianta corectă este chibritul; 8 – 7; 9 – nu; 10 – 23

Prof. Viorica Nistor

SĂ RÂDEM CU ...

- De ce ai furat mașina?
- Am vrut să ajung la lucru mai rapid, domnule judecător.
- Ai fi putut lua autobuzul.
- Pentru autobuz nu am carnet, domnule judecător!

- Te-ai însurat sau tot singur te ocupi de gospodărie?
- Da.
- Nu m-ai lămurit.
- Da, m-am însurat și, da, tot singur mă ocup de gospodărie.

Un client îi spune vânzătoarei:

- Dați-mi 5 g de salam!
- Domnule, vă bateți joc de mine?
- Nicidecum. Dacă ținteam să-mi bat joc, ceream să fie feliat.

- Cum te ferești de microbii din apă?
- O fierb.
- Pe urmă?
- Beau vin.

- Medicul mi-a recomandat insistent să încetez cu chefurile.
- Care medic?
- Cel care locuiește deasupra noastră.

- Bulă, câte PORUNCI există?
- Zece, domnule profesor.
- Și ce se întâmplă dacă nu respecti una dintre ele?
- Rămân nouă...

Un țăran ara ogorul cu un cal.

Din zece în zece minute striga:

- Dii, Murgule! Dii, Surule! Dii, Negruțule! Dii, Fulguțule!
- Nevasta țăranului îl auzi și îl întrebă dacă a uitat numele calului.
- N - am uitat, nevastă, dar vreau să-l fac să creadă că nu trage singur.

- Ești în stare de ceva?
- Da, în stare de ebrietate.

Redacția

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat în realizarea acestui număr al revistei.

Așteptăm în continuare, cu mult interes, gândurile voastre așternute pe hârtie. Vă rugăm să vă adresați doamnelor învățătoare și domnilor profesori din colectivul de redacție. Pe cât posibil, încercați ca materialele voastre să se încadreze în rubricile propuse.

COLECTIVUL DE REDACTIE:

*Alex Ioan Agavriloai, clasa a VII-a
Mihai Șerban Țurcanu, clasa a VII-a
Marisa Georgiana Coroblean, clasa a VIII-a*

COORDONATORI:

*Director, Prof. Petrișor Iacob
Prof. Maria Popescu - fondator
Prof. Irina Roxana Acatrinei
Prof. înv. primar Paraschiva Oanea
Prof. înv. primar Maria Verdeș
Prof. Adriana Pater*

TEHNOREDACTARE: *Prof. Irina Roxana Acatrinei
Prof. Adriana Pater*